

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΘΕΜΑΤΑ

«'Ανατομία τῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

- «'Ανατομία τῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος»

Ὁμιλία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ Κωνσταντίνου Μητσοτάκη εἰς τὸν Ροταριανὸν Ὁμιλον Ἀθηνῶν τὴν 17^{ην} Ἰανουαρίου 1995, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἐξελίξεις στὰ Βαλκάνια μετὰ τὸ τέλος τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἑλλάδος στὴν περιοχὴ», ἐκάλυψε κύρια θέματα τῆς ἐξωτερικῆς μας ἐπικαιρότητος. Ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ τῶν ἐξελίξεων εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τοῦ ρόλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως μέχρι τοῦ «Σκοπιανοῦ» καὶ τῶν Ἑλληνο-Τουρκικῶν σχέσεων.

Αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπόψεις γεννοῦν πολλὰς ἀντιρρήσεις καὶ προξενοῦν, λόγω προελεύσεως ἐκ στόματος ἰσχυρᾶς πολιτικῆς προσωπικότητος, ἐλλόγους ἀνησυχίας δι' ἐπισημοὺς ἑλληνικὰς θέσεις καὶ τὰ εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος τεκταινόμενα.

Τὸ κείμενον, πὸ ἀκολουθεῖ, ἀποτελεῖ ἔλεγχον καὶ ἀνασκευὴν σημείου πρὸς σημεῖον τῶν δημοσίως ἐκτεθεισῶν, ὡς ἄνω, ἀπόψεων τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ. Συνθέτει ἔτσι οὐσιαστικῶς μίαν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος, δικαιολογοῦσαν, ὅπως θὰ ἀντιληφθῆ καὶ ὁ ἀναγνώστης, τὸν ἐπιλεγέντα τίτλον του.

Ἐδημοσιεύθη εἰς 23 συνεχείας εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ΕΣΤΙΑ ἀπὸ τῆς 27^{ης} Ἀπριλίου ἕως καὶ 24^{ης} Μαΐου 1995.

Τοῦ ὅλου κειμένου προηγεῖται ἐδῶ, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀναγνώστου, ἀναλυτικόν, κατὰ παραγράφους, διάγραμμα τῶν θιγομένων θεμάτων.

ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ Ἐνώπιον πορείας ἐθνικοῦ ὀλέθρου

Ἰπὸ ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Διάγραμμα

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

1. Η ομιλία του τέως Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη εις τὸν Ροταριανὸν Ὅμιλον Ἀθηνῶν τῆς 17.1.1995.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΥΤΗΣ

2. Η διάλυσις τῆς Νοτιοσλαβίας.
3. Τὰ ἐρωτήματα.
4. Αἱ προγραμματισθεῖσαι ἐξελίξεις εἰς τὰ Βαλκάνια.
5. Ἡ ἀληθὴς φύσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.
6. Αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς εἰσδοχῆς μας ἂντισυνταγματικότης αὐτῆς.
7. Δυνατότης ἄλλης ἐθνικῆς πορείας.
8. Ἀμελητέον τὸ ἀληθὲς ὄφελος τῶν βαλκανικῶν λαῶν.
9. Αἱ ἐπὶ τοῦ «σκοπιανοῦ» ἀποκαλύψεις τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ.
10. Οὐδεμία ὑπαιτιότης μᾶς βαρύνει διὰ τὸ «σκοπιανόν».
11. Οἱ ξένοι τὸ ἐδημιούργησαν.
12. Τὸ ψευδώνυμον «Μακεδονία» δημιουργεῖ ὅλα τὰ προβλήματα.
13. Αἱ λοιπαὶ προκλήσεις τῶν Σκοπίων ἀτελέσφοροι.
14. Ὁ κίνδυνος πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ξένων.
15. Ἡ στάσις τῆς πολιτικῆς μας ἡγεσίας.
16. Πλήρης διάστασις λαοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου.
17. Τὸ προταθὲν δημοψήφισμα.
18. Ὁ λαὸς ἀρνεῖται τὴν συνθηκολόγησιν.
19. Αἱ δεσμεύσεις, Ἐγχωρίου προελεύσεως ὄχι.
20. Ἡ πολιτικὴ τοῦ «ἐφικτοῦ». Ἡ Ἑλλάς θύμα ἐπιθέσεως. Τὸ ἐκ τῆς Ἱστορίας μας καθήκον.
21. Ἐγκαιροὶ ἐπισημάνσεις πρὸς ἀρμοδίους.
22. Ὁ «κίνδυνος» διμερῶν ἀναγνωρίσεων.
23. Ὁ «κίνδυνος» διεθνoῦς «ἀπομονώσεώς» μας.
24. Συμφέρει τὴν Ἑλλάδα ἢ ἐξαφάνισις τοῦ τεχνητοῦ κρατιδίου.
25. Καμμία διεθνῆς συγκυρία δὲν μᾶς ἐπιβάλλει υἰοθέτησιν πολιτικῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας.
26. Δεσμεύσεις ἔναντι ξένων ;
27. Αἱ ξένοι ἐπεμβάσεις.
28. Αἱ ἡγεσίαι κατασκευάζονται.
29. Ἡ ἀσυδοσία τῶν ξένων.
30. Ἡ εἰς τὴν ξένην καταφυγή.
31. Ἡ πορεία μας προαναγγέλλεται ἀπὸ τοὺς ξένους.
32. Ἡ ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. ἐφεύρεσις «μακεδονικῆς μειονότητος» εἰς τὴν Ἑλλάδα.
33. Τὸ ἐκ τῆς Δύσεως «φῶς».
34. Ἡ δολοφονία τῆς γλώσσης μας.
35. Ἡ κατάργησις τῆς Ἱστορίας.
36. Ἡ κατὰ πνιξίς τῆς ἐθνικῆς μας αὐτοσυνειδησίας.
37. Ἐρωτήματα.
38. Τὰ περὶ τοῦ «σκοπιανοῦ» θεμελιώνουν τὸν προκείμενον προβληματισμόν.
39. Ἡ πολιτικὴ μας ζωὴ χειραγωγεῖται ἀπὸ ξένους.
40. Ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων.
41. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὀνομασίας «Βόρειος Ἴηπειρος».
42. Αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Ἀλβανίαν.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

43. Αί σχέσεις μας με την Τουρκίαν.

44. Η αλήθεια δια την Θράκην.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΩΣ

45. Τὰ ἐρωτήματα καὶ ἡ ἀπάντησις.

46. Πορεία ἔθνικου ὀλέθρου.

47. Αξίωσις δημοψηφίσματος,

Εἰσαγωγικά.

1.- Γεγονὸς ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα τοῦ τρέχοντος τριμήνου ἀπετέλεσεν ἡ **ὁμιλία** τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ τέως Πρωθυπουργοῦ Κυρίου **Κωνσταντίνου Μητσοτάκη** εἰς συνεστίασιν τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν τῆς 17ης Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., μὲ θέμα «Οἱ ἐξελίξεις στὰ Βαλκάνια μετὰ τὸ τέλος τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἑλλάδος στὴν περιοχή». Ἡ ὁμιλία αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς συμβαίνει συνήθως εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ σπουδαῖα καὶ ἀξιοσημεῖωτα, δὲν ἀπεδόθη ἢ δέουσα προσοχή, εἶναι ἰδιαίτερος βαρυσήμαντος. Καὶ λόγω τῆς προσωπικότητος τοῦ ὁμιλητοῦ, ὡς τέως Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀρχηγοῦ Κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ταχύτατα, ἂν καὶ νεοείσακτος, ἐκυριάρχησε καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸς παρέλαβεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καί, μὲ τὴν παγκοίνως ἀναγνωριζομένην προσωπικὴν του συμβολήν, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μὲ τὸ 47 % τῶν προτιμήσεων τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, καὶ ἐν γένει ὡς ἀναδειχθέντος εἰς μίαν ἀπὸ τὰς δεσποζούσας φυσιογνωμίας τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου ἤδη ἀπὸ 50ετίας. Καὶ λόγω τοῦ περιεχομένου της : καὶ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ὁ ὁμιλητὴς εἶπεν· ἀλλὰ κυρίως αὐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶπε ! Διότι πράγματι ἡ ὁμιλία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ **ἄφησε πολλὰ κενά, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ πολλὰ ἐρωτηματικά**, ἐπὶ τῶν ὁποίων κάθε ἐλλόγως καὶ συνειδητῶς σκεπτόμενος Ἕλλην πολίτης ἀναμένει σαφεῖς καὶ εὐθείας ἀπαντήσεις. Κυρίως ὅμως ἡ ὁμιλία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ εἶναι βαρυσήμαντος, διότι, ὡς οἰονεὶ αὐθεντικὸν κείμενον, δίδει τὴν δυνατότητα ἀκριβοῦς καὶ εὐστόχου ἀνατομίας τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος. Καὶ θὰ πρέπει ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς νὰ ἐξαρθῇ ὅλως ἰδιαίτερος ἢ εὐτολμία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ, διότι μόνον αὐτὸς, καὶ μάλιστα εἰς ἀσυνήθως ἐξομολογητικὸν τόνον, **ἐξεκόνισε τὴν πραγματικότητα αὐτὴν, βεβαίως εὐθέως μόνον καθ' ὃ μέτρον ὠμίλησε, ἀλλὰ καὶ ἐμμέσως μὲ ὅσα ἄφησε νὰ ὑπονοηθοῦν.**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἄναγκαία, ἐπομένως, ἀποβαίνει ἡ προσέγγις καὶ στάθμισις δεόντως τῆς προκειμένης ὁμιλίας, διὰ *να ἴδωμεν, ποῦ βαδίζει ἡ χώρα μας, κατὰ τοὺς σημερινούς τόσο σκοτεινούς καιρούς*. Καί, βεβαίως, ἡ ἀνάπτυξις, ποῦ ἀκολουθεῖ, - ἀκριβῶς διὰ *να εἶναι χρήσιμος*, - θὰ γίνῃ μὲ ἀπόλυτον καλὴν πίστιν καὶ μὲ ἀνεπίληπτον διανοητικὴν ἐντιμότητα. Χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως διάθεσιν προσωπικῆς ἀντιπαραθέσεως. Οὔτε πρὸς τὸν τέως Πρωθυπουργόν, οὔτε φυσικὰ πρὸς οἰονδήποτε ἄλλον. Ἄπλως ἡ ὁμιλία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ τίθεται ὡς κατ' ἐξοχὴν πραγματιστικὴ (ρεαλιστικὴ) ἀφετηρία ἀναφορᾶς πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς σημερινῆς ἐθνικῆς μας πραγματικότητος. **Θέσεις καὶ ἀπόψεις μόνον**, τῶν ὁποίων φορεὺς δὲν εἶναι βεβαίως ἀποκλειστικῶς μόνον ὁ τέως Πρωθυπουργός, **κρίνονται καὶ ἐλέγχονται**. Ἐλλωστε τὸ ἐγχείρημα ἐπιβάλλει παρρησίαν ἀδιάφθορον. Ὅσοι λοιπὸν θεωρήσουν, ὅτι θίγονται, ἄς ἐγκύψουν εἰς τὰ πεπραγμένα των καί, ἔαν ἔχουν τὴν δυνατότητα, ἄς ἀπαντήσουν ἐπὶ τῆς οὐσίας. Καὶ ὄχι μὲ τὸν συνήθη τρόπον τῆς διαστροφῆς ἢ μὲ τὸ - εὐρύτατα χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν μας, ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ (δηλαδὴ καὶ τὴν ἀπὸ καθέδρας, τὴν δημοσιογραφικὴν, κλπ.), πρακτικὴν - λεξιλόγιον ὕβρεων τῆς νεοελληνικῆς παρακμῆς, ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τελευταῖον εἰς κάτι ὠφελεῖ, χρειάζεται πρὸς αὐτοχαρακτηρισμὸν τῶν χρησιμοποιούντων αὐτό ! Εἰς τὰ πραγματικὰ δεδομένα καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν θεμελιουμένους ἰσχυρισμοὺς καὶ ἐπιχειρήματα ἀπάντησις μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εἶναι ἡ μόνη διανοητικῶς ἐντιμος, ἐπομένως καὶ θεμιτὴ.

Θὰ ἀκολουθήσω τὴν σειρὰν τῶν ἀναπτύξεων τοῦ ὁμιλητοῦ.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΥΤΗΣ

Ἡ διάλυσις τῆς Νοτιοσλαβίας.

2.- Ὁ τέως Πρωθυπουργός ἤρχισεν οὐσιαστικῶς τὴν ὁμιλίαν του ἀπὸ τὴν κατὰ Δεκέμβριον 1991, ὑπὸ τὴν καταλυτικὴν, ὅπως εἶπε, πίεσιν τῆς Γερμανίας, *νιοθέτησιν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην τῆς πολιτικῆς διαλύσεως τῆς Νοτιοσλαβίας*. Ἐνῶ ὁ ἴδιος ἐφρόνει καὶ κατὰ ἐπισήμους συναντήσεις του εἰς *Η.Π.Α.*, εὐθὺς μετὰ τὸ Μάαστριχτ, μὲ τὸν *Πρόεδρον Μπούς* καὶ τὸν *Ἐπισημὸν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Μπαϊίκερ* ἔμειναν σύμφωνοι, ὅτι θὰ πρέπει πάση θυσίᾳ *να διατηρηθῇ ἡ ἐνότης τῆς Νοτιοσλαβίας*, ἔστω ὑπὸ μορφὴν χαλαρῆς συνομοσπονδίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας *αἱ Η.Π.Α. ἤλλαξαν πολιτικὴν* καὶ *συνηγόρησαν* καὶ αὐταὶ, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἤδη τετελεσμένων ἀποσχίσεων τῆς Κροατίας καὶ τῆς Σλοβενίας, *εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Νοτιοσλαβίας*.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Τὰ ἐρωτήματα.

3.- Ἐτσι, τὸ ἐρώτημα εἶναι : ἀφοῦ καὶ αἱ **Η.Π.Α.** μὲ τοὺς αὐθεντικωτέρους μάλιστα ἐκπροσώπους των, τὸν Πρόεδρον **Μπούς** καὶ τὸν Ὑπουργόν του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν **Μπαϊίκερ**, συνεφώνουν ρητῶς μαζί μας ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἐνότης τῆς Νοτιοσλαβίας, ἡ ὑποστήριξις ἐκ μέρους μας τῆς θέσεως αὐτῆς, μὲ τοιοῦτον μάλιστα κρατερόν συναντιλήπτορα, ἀσφαλῶς οὐδὲν πρόβλημα θὰ μᾶς ἐδημιούργει. Ἄλλὰ τότε, πῶς συνέβη καὶ συνηγόρησεν ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Νοτιοσλαβίας ; Δὲν εἶχαν προηγουμένως δοθῇ αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι εἰς τὸν συναυτουργόν τῆς διαλύσεως, τότε Ὑπουργόν μας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κύριον **Ἀντώνιον Σαμαράν** ; Καὶ ἐὰν ναί, τότε διατὶ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἀπέπεμψεν ἔκτοτε (καὶ ὄχι ἀργότερον, διὰ τὸ σκοπιανόν !) τὸν ἀπιστήσαντα Ὑπουργόν του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ; Ἀφοῦ μάλιστα ἐφρόνει, - καὶ ὀρθῶς, - ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Νοτιοσλαβίας θὰ ἦτο ἐπιβλαβεστάτη διὰ τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα καὶ εἶδεν ἀκολουθῶς, ὅτι ὑπὲρ τῆς ἐπιβλαβεστάτης αὐτῆς διαλύσεως μετεστράφησαν καὶ αἱ μέχρι τότε ὁμόφρονοί του **Η.Π.Α.** ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀποσχίσεων τῆς Κροατίας καὶ Σλοβενίας, πὺν συνετελέσθησαν ὅμως ἀκριβῶς καὶ μὲ τὴν ψῆφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ του ; Δὲν ἤρκει τὸ βαρύτερον αὐτὸ, ἀπὸ πρωθυπουργικῆς σκοπιᾶς, ἀτόπημα, κραυγαλέον δεῖγμα ἀνωριμότητος καὶ ἀνευθυνότητος, πρὸς ἀποπομπήν ; Πρὸς τί λοιπὸν αὐτὴ ἡ αἰδήμων ἀδυναμία τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔναντι τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ του ; Μήπως ὁ Ὑπουργὸς εἶχε προστάτας ἰσχυροτέρους καὶ αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ ἀκολουθῇ ὄχι ἀπλῶς ἰδικὴν του πολιτικὴν, ἀλλ' ἀντικρὺς ἀντίθετον πρὸς τὴν πρωθυπουργικὴν γραμμὴν ; Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἰσχυρότεροι αὐτοὶ διατάκται ;

Αἱ προγραμματισθεῖσαι ἐξελίξεις εἰς τὰ Βαλκάνια.

4.- Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν, πὺν ἀνακύπτουν ἐξ ἐμφανῶν τῶν πραγμάτων σημείων, ἡ ὁμιλία τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ ἄφησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναπαντήτους εὐλόγους προβληματισμοὺς ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς φύσεως καὶ τῶν διαφαινομένων ἐπιδιώξεων διὰ τὰς, προφανῶς ἄλλοθεν, προγραμματισθείσας καὶ συντελουμένας εἰσέτι ἐξελίξεις εἰς τὸν γεωπολιτικὸν χῶρον τῶν Βαλκανίων. Ἐτσι, δὲν ἐξήγησεν ὁ τέως Πρωθυπουργός, διατὶ ἡ Γερμανία ἐπεδίωξε τὴν διάλυσιν τῆς Νοτιοσλαβίας, καὶ μάλιστα τόσον ἐμμανῶς, ὥστε νὰ ἀσκήσῃ καταλυτικὴν, ὡς τὴν ἐχαρακτήρισε, πρὸς τοῦτο πίεσιν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἐταίρων της. Καί, διατὶ αἱ **Η.Π.Α.** εἶχον προηγουμένως ταχθῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνότητος τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ διατὶ ἀκολουθῶς συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς διαλύσεως της, δηλαδὴ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις εἰς τὴν συγκεκριμένως

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀποβλέπουσαι. Ἄλλὰ, μόνον αἱ ἀνιχνεύσεις τῶν οὐσιωδῶν αὐτῶν σημείων θὰ ἀπεκάλυπταν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῶν ἐξελίξεων, διότι θὰ ἐξείκονιζαν καὶ τὴν ἀληθινὴ πορεία καὶ ἀποστολὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος (ἤδη ψευδωνύμου Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως), ἢ ὅποια εἰς τὴν πραγματικότητά ἐξέπεσε πλέον εἰς ὑπηρετήσιν πρωτευνόντως μόνον οἰκονομικῶν συμφερόντων· ἐπομένως συμφερόντων μόνον τῶν οἰκονομικῶς μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν, παρὰ τὰ ὅσα μεγαλεπήβολα καὶ εὐγενῆ μὲ περισσὴ ἀφέλεια, εἰς ἐθελουσίαν τυφλότητά πολλαπλῶς ποδηγετούμενοι καὶ πάντοτε ἐξ εὐπιστίας καθυστερημένοι, ἐξακολουθοῦμε οἱ περισσότεροι ἐδῶ εἰς τὴν μακαρίαν Ἑλλάδα νὰ πιστεύουμε περὶ αὐτῆς! Καὶ **θὰ ἠδύναντο ἔτσι, αἱ ἀνιχνεύσεις αὐταί, νὰ ἐξηγήσουν** (ὄχι βεβαίως καὶ νὰ δικαιολογήσουν) **τὴν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων στάσιν τῶν ποικιλωνύμων δῆθεν φίλων, δῆθεν συμμάχων καὶ δῆθεν ἐταίρων μας**· καὶ ἔτσι νὰ ὀδηγήσουν καὶ εἰς τὸν ἀσφαλῆ προσδιορισμὸν τοῦ στίγματος μιᾶς εὐτυχοῦς διὰ τὴν Πατρίδα μας ἀκολουθητέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καὶ, συνακολούθως, θὰ διηκόλυναν μεγάλως τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀσκησίαν της. Ἀκόμη, θὰ κατεδείκνυαν, ὅτι ἡ, ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω, θεώρησις τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ, περὶ ἀντιφατικῆς καὶ παραλόγου πολιτικῆς, ἀφ' ἑνός νὰ ἐπιδιώκεται ἡ ἔνωσις τῆς Εὐρώπης καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ δημιουργία νέων συνόρων καὶ νέων ἀντιθέσεων, μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πραγμάτων ἀποδίδει καὶ δὲν εἶναι ἀναντίλεκτος! Διότι **παραθεωρεῖ τὴν οὐσίαν, τοῦ τι εἶδους ἔνωσιν τῆς Εὐρώπης θέλουν ἀληθῶς καὶ ὄντως ἐπιδιώκουν οἱ Εὐρωπαῖοι ἐταῖροί μας**, κατ' ἰδίαν ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ ὁμαδοποιούμενοι εὐκαιρικῶς εἰς ἀλληλοσπαρασσομένας μερίδας, ὡσὰκις ἐπὶ συγκεκριμένου θέματος αὐτὸ ὑπαγορεύουν τὰ συμφέροντά των, ὄχι πάντοτε συγκλίνοντα!...

Ὁ ἑορακῶς μεμαρτύρηκεν...

Ἡ ἀληθὴς φύσις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως .

5.- Εἰς ἐποχὰς ἀδιαντρόπου ἐπιβουλῆς καὶ ἡ **παραπληροφόρησις προάγεται εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἀδιαντροπίας** μὲ τὴν ἀχαλίνωτον διαστροφὴν τῶν πάντων καὶ τὴν μεθοδικήν, συστηματικὴν καὶ ὀλοκληρωτικὴν συσκότισιν πέριξ στοιχειωδεστάτων ἀληθειῶν, ὁρατῶν καὶ διὰ γυμνοῦ ἀκόμη ὀφθαλμοῦ! Αὐτὰ, ἐκ τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, εἰς ὅ,τι μᾶς ἀφορᾷ ὡς Κράτος καὶ ἐθνικὴν κοινότητα, ἰσχύουν κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἀκολουθῶς Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ ἤδη Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν . Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκτεθοῦν εἰς ἀδράς γραμμὰς στοιχειώδεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀλήθειαι, ἀνεπίδεκτοι οἰασδῆποτε ἀμφισβητήσεως.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Πυρήνα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ αὐτοῦ συνασπισμοῦ ἀποτελεῖ, ὡς γνωστόν, ἡ **τελωνειακὴ ἔνωσις**. Αὐτὴ ὅμως δὲν ἀνεφάνη εἰς τὴν σκέψιν τῶν πρωτοουργῶν τῆς ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότος, χάριν προαγωγῆς τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, ἐκ φιλανθρώπων περίπου αἰσθημάτων, ὅπως ἐπιδιώκουν ἐπιμόνως νὰ μᾶς πείσουν. Ἄλλὰ μόνον **ἐκ καθαρᾶς καὶ στυγνῆς ἰδιοτελείας**.

Διότι πράγματι τοιαῦται τελωνειακαὶ ἐνώσεις πάντοτε ἐθεωρήθησαν ὡς παρὰ φύσιν κατασκευάσματα καὶ δικαιοτάτα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς μέσα τῆς αἰσχροτέρας μεταξὺ τῶν λαῶν οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία των. Ἄνεφάνησαν μόνον ἀπὸ τότε, ποὺ αἱ προηγμένοι χῶραι ἤρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν, διότι καὶ αἱ λοιπαὶ χῶραι εἶχον ἀρχίσει νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐμπορικῆς των χειραφετήσεως καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Ἐλησμόνησαν λοιπὸν **τὰ ἴδια**, ὅτι δηλαδή καὶ ἡ ἰδικὴ των προηγηθεῖσα ἐκβιομηχανίσις εἶχε συντελεσθῆ διὰ συνδεδυασμένων προστατευτικῶν, καὶ δὴ δασμολογικῶν, μέτρων μακροτάτης διαρκείας (π.χ. δύο καὶ πλέον αἰῶνων διὰ τὴν Ἀγγλίαν, - μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, καὶ μετ' αὐτὸν ἀκόμη, διὰ τὰς Η.Π.Α., - ἀνάλογα διὰ τὴν Γερμανίαν), καὶ **ἐπεδόθησαν εἰς παρεμπόδιον τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων**. Ἡ ἰμπεριαλιστικὴ των ἀπληστία, βαθέως ἐρριζωμένη εἰς τὴν ψυχὴν τῶν λαῶν των (τὰ παραδείγματα τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσσολίνι, οἱ ὅποιοι ἐτύγχανον συντριπτικῆς ἀποδοχῆς εἰς τὰς χώρας των, εἶναι ἰδιαίτερος εὐγλωττα), παρὰ τὰ ὅσα ἄκριτα ἀντιθέτως μὲ τὴν ἐλαφρότητα παρ' ἡμῖν ὑποστηρίζονται, **ἐπενόησε τότε τὴν τελωνειακὴν ἔνωσιν**. Δι' αὐτῆς αἱ ἴδιαι, δηλαδή αἱ προηγμένοι χῶραι καὶ οἱ λαοὶ των ἀναμφισβητήτως ὠφελοῦνται, μὲ τὴν διὰ καταργήσεως τῶν τελωνειακῶν ἐμποδίων δημιουργίαν εὐρυτέρας καὶ ἐνιαίας πλέον ἀγορᾶς, μὲ τὴν ἐλευθερίαν κινήσεως κεφαλαίων, ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν ἐντελέστερον, ἐπομένως καὶ παραγωγικώτερον, καταμερισμὸν τῶν ἔργων. Ὅμως ἡ ὠφέλεια τῶν προηγμένων ἀντιστοιχεῖ εἰς **ὀπισθοδρόμησιν καὶ καταλήστευσιν τῶν ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένων μελῶν** τῆς τελωνειακῆς ἐνώσεως, τὰ ὅποια ὑφιστάμενα, μὲ τὴν ἄρσιν κάθε δασμολογικῆς ἢ ἄλλης προστασίας, τὸν ἐλεύθερον ἀνταγωνισμὸν τῶν προηγμένων μελῶν δὲν ἔχουν ὄχι μόνον καμμίαν προοπτικὴν περαιτέρω ἀναπτύξεως, ἀλλὰ οὔτε τὴν δυνατότητα συντηρήσεως καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν ἰσχνῶν βιομηχανικῶν των μονάδων, αἱ ὅποια καὶ ἀναποτρέπτως θὰ ἐξαφανίζονται βαθμηδὸν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης (βλ. ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, π.χ. τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ **Δημοσθένους ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ**, Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ἐφηρμοσμένην Κοινωνικὴν Οἰκονομικὴν, ἔκδοσις τρίτη, 1961, σελ. 74 ἐπ., εἰδικῶς διὰ τὴν **Ε.Ο.Κ.** σελ.78 ἐπ., καὶ διὰ τὴν ἔναντι αὐτῆς θέσιν τῆς Ἑλλάδος τὰς δυσοιώνους προβλέψεις του εἰς σελ. 120 ἐπ.).

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Αί επιπτώσεις εκ τῆς εισδοχῆς μας. Αντισυνταγματικότης αὐτῆς.

6.- Ἐὰν ἀναλογισθοῦν οἱ ἔντιμοι πολῖται τῆς χώρας αὐτῆς, ἐὰν τὰ τραγικὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα δὲν ἐπῆλθον ἤδη εἰς τὴν ἀτυχῆ μας Πατρίδα ἐξ αἰτίας τῆς εισδοχῆς μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ὅταν αἱ ἐλάχισται βιομηχανικαὶ μας μονάδες κλείουν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης· ὅταν αἱ ἐμπορικαὶ μας ἐπιχειρήσεις ἐκπιοῦνται ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, περιορχόμεναι εἰς χεῖρας ξένων· ὅταν τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ ἐπιχειρήσεις στρατηγικῆς σημασίας, τελοῦν ὑπὸ ἐκποίησησιν· ὅταν ἡ γῆ μας, εἰς ἔκτασιν ἀπίστευτον, καὶ μάλιστα εἰς νευραλγικὰς δι' αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν μας ἀσφάλειαν περιοχάς, ἔχει ἤδη ἐκποιηθῆ ! Ὅταν τίποτε δὲν ἀπομένει πλέον ἐλληνικόν ! Καὶ ἂς ἀποτιμῆσθαι κατόπιν τούτου καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς εἰς βάρος μας ἐπιβουλῆς ἐν ὄψει τῆς κατευθυνομένης ἀκαταπαύστου, ἀχαλινώτου καὶ γιγαντιαίας ἐκστρατείας πλήρους ἀποβλακώσεώς μας μὲ τὰς κενολόγους θριαμβολογίας περὶ τοῦ δῆθεν ἐπιτεύγματος τῆς εισδοχῆς μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα καὶ τῶν ὄσων ἐξ αὐτῆς κονδυλίων (διαφόρων πακέτων Ντελόρ) ἤδη ἀπηλαύσαμεν ἢ πρόκειται νὰ ἀπολαύσωμεν...

Κατ' ἀρχὴν δὲν πρόκειται περὶ ἐπιτεύγματος, ἀφοῦ ἡ συμμετοχὴ μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα εἶχεν ἐπιζητηθῆ εἰς πρῶτον στάδιον καὶ ἐμεῖς τὴν ἠρνούμεθα ἐπὶ διετίαν καὶ πλέον, ἐρωτοτροποῦντες μὲ ἄλλην ἔνωσιν, τὴν προγραμματισθεῖσαν Εὐρωπαϊκὴν Ζώνην Ἐλευθέρων Συναλλαγῶν, ἢ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὴν δημιουργίαν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀγγλίας, τὸ 1959 τῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας ἐλευθέρου ἐμπορίου (European Free Trade Association). Ὡς πρὸς δὲ τὰς χρηματοδοτήσεις, ἂς εὐρεθῆ κάποιος, νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ποῖα ἐλληνικὴ βιομηχανία ὠφελήθη ἐξ αὐτῶν, ποῖος παραγωγικὸς τομεὺς τῆς οἰκονομίας μας ἀνεπτύχθη, ἢ μήπως τὰ χρήματα διετέθησαν καταναλωτικῶς χάριν ξένων ἀγαθῶν καὶ ξένων ὑπηρεσιῶν, ἐπανακάμψαντα ἔτσι πανηγυρικῶς εἰς χεῖρας τῶν εὐρωπαϊῶν δωρητῶν μας !...

Ἀφῆνω δὲ κατὰ μέρος καὶ τὸν συνταγματικῶς ἐπιλήψιμον τρόπον καὶ τῆς εισδοχῆς μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς συμφωνίας τοῦ Μάαστριχτ. Διότι καὶ τὰ δύο αὐτὰ συνεπήγοντο ἀπεμπόλησιν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων, ἢ ὁποία ἐγκύρως ἐκάστοτε ἐπιχειρεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μὲ ἀπόφασιν τοῦ ἔχοντος συντακτικὴν ἀρμοδιότητα ὄργανον, τὸ ὁποῖον παρ' ἡμῖν εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, μὴ συγχωρουμένης, οὔτε μὲ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ ἄρθρου 28 §§ 2 καὶ 3 τοῦ Συντάγματος, ἐκχωρήσεως τῆς τοιαύτης ἀποκλειστικῆς του ἐξουσίας. Αὐτὸς ὑπῆρξε ὑπὸ ἀνάλογα

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

συνταγματικά κείμενα και ό κοινώς αποδεκτός προβληματισμός από τον πολιτικόν κόσμον και την έπιστήμη των χωρών τής Εύρώπης, κατ' ακολουθίαν του οποίου και, ως γνωστόν, διενηργήθησαν εις τας χώρας αυτές δημοψηφίσματα, προκειμένου να ληφθῆ ἡ σχετική απόφασις.

Μόνον λοιπόν ό έλληνικός λαός έδικαιούτο και εις την χώραν μας να άποφασίση έγκύρωσ περι αυτών και έπρεπε, έπομένως, να έρωτηθῆ προς τουτο δια δημοψηφίσματος. Πράγμα όμως το όποιον δέν έγινε. 'Αντ' αυτού έπελέγη ή εύκολος λύσις προσφυγής εις την Βουλήν, ή όποία είναι πασίδηλον με πόσην άνεσιν ύποτάσσεται πειθηνίως εις τὰ κελεύσματα κομματικής πειθαρχίας. Οί δέ **συνταγματολόγοι** μας, κατὰ συντριπτικήν πλειονοψηφίαν - και μάλιστα οί έξ αυτών προβάλλοντες μαρξιστικάσ καταβολάσ τής έπιστημονικής των σκέψεωσ, - συνήθωσ άμετροεπεισ περι σημαντικῶν και κυρίωσ άσημάντων, έπί του προκειμένου αΐδημόνωσ άπαντεσ έσιώπησαν !...

Δυνατότησ άλλης έθνικῆσ πορείασ.

7.- Είς τον άφελέστατον έξ άλλου αντίλογον, ότι δέν ήτο δυνατόν ή Έλλάσ να παραμείνη εκτός τής Εύρωπαϊκῆσ Κοινότητοσ, ή άπάντησισ είναι άπλή. **Δυνατότησ άμύνησ εναντι τής ίμπεριαλιστικῆσ λαίλαποσ ύπήρχε και ύπεδείχθη έγκαίρωσ** (βλέπε π.χ. τασ αναπτύξεισ του καθηγητου **ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ**, ενθ' άνωτ. σελ.124 έπ.). Έκ των όσων ό διαπρεπῆσ καθηγητήσ εισηγεΐτο τότε (συσπειρωσισ μετ' άλλων χωρών αναλόγου σταθμησ συμφερόντων, κλπ.) ιδιαιτέρωσ σημειωτέα ή ανάγκη όπωσ άπαραιτήτωσ προηγείτο **ταχύρρυθμοσ έκβιομηχάνισισ και αύξεισ τής παραγωγικότητοσ** τής χώρασ μας, προκειμένου να καταστῆ αυτη ίκανή, όπωσ άνθέξη τον άνταγωνισμόν των ήδη μελῶν, τότε, τής Εύρωπαϊκῆσ Κοινότητοσ εις περίπτωσιν τελωνειακῆσ μετ' αυτῆσ συνδέσεωσ, και μόνον εν συνεχεία ήτο πολιτικῶσ, δηλαδή έθνικῶσ, έπιτρεπτόν οίοδήποτε διάβημα προς είσοδον, ακινδύνωσ πλέον δι' ήμασ, εις αυτήν. 'Αλλωστε, **δέν ύπήρχε κανείσ λόγοσ να βιασθοῦμε, αΐ θυραι τής Εύρωπαϊκῆσ Κοινότητοσ δέν έπρόκειτο να κλείσουν**, άπόδειξισ ότι και τώρα εισέρχονται νέαι χῶραι εις αυτήν, ή δέ γείτων Τουρκία κατ' οὐδέν έζημιώθη, διότι καθυστέρησε μέχρι τουδε την προσπάθειαν συνδέσεώσ της (μόνον αΐ άνεπτυγμένα χῶραι τής Εύρωπαϊκῆσ Ένώσεωσ βιάζονται, προκειμένου να την λεηλατήσουν άγρίωσ οικονομικῶσ, τώρα πού είναι ανανάπτυκτοσ - θα το άντιληφθῆ συντόμωσ το νέον των θυμα, ό τουρκικόσ λαός ! - δι' αυτο άλλωστε και μασ έπίεσαν άπαραδέκτωσ άσφυκτικῶσ προς άρσιν των άκρωσ δεδικαιολογημένων ιδικῶν μας άντιρρήσεων).

Πλήν όμως πολιτική τής έπισήμου Έλλάδοσ δέν ύπήρχε ! ... Και όχι μόνον δέν ύπήρχε. Διότι ή εν προκειμένω έπιβεβλημένη προσήκουσα και

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

έμπνευσμένη αναπτυξιακή πολιτική προϋπέθετεν απαραίτητως έκτεταμένην περιὶ τοῦ πρακτέου *ἐνημέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πανεθνικὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ* (καὶ τοῦ ἀποδήμου !) *συστράτευσιν*, πρὸς ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν δυνατοτήτων του, πράγματα τὰ ὅποια θὰ ἐξησφαλίζοντο μόνον α) διὰ τῆς εὐπρεποῦς εἰς κάθε τομέα τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς *τηρήσεως τῶν κανόνων τῆς δημοκρατίας*, ὥστε ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες πολῖται νὰ συμμετέχουν καὶ οὐδεὶς νὰ αἰσθάνεται ἀποκλειόμενος ἀπὸ τὴν κοινὴν προσπάθειαν, καὶ β) διὰ *προαγωγῆς τῆς εἰλικρινοῦς ὁμονοίας* ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς κλίμακος. Ἄντ' αὐτῶν ὅμως οἱ κυβερνῶντες μὲ ἄλλα τότε, ἀκριβῶς τὰ ἀντίθετα, κατεγίνοντο : *πῶς*, ἐναντίον κάθε κανόνος δημοκρατικῆς τάξεως καὶ κάθε ὑπαγορεύσεως πανεθνικῆς συμπνοίας, *θὰ διαιωνίσουν τὴν ἀδιακώλυτον ἰδικὴν των παρουσίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν* καὶ συγκεκριμένως 1) μὲ τὴν διοργάνωσιν *ἐκλογῶν βίας καὶ νοθείας* (αἱ ἑκατοντάδες καταδικαστικαὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις δι' ἐγκληματικὰς πράξεις κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς περιόδου ἐκείνης εἶναι ἀδιάψευστοι τοῦ γεγονότος ἀποδείξεις, - βλ. τὸ βιβλίον *Ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ, ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ τοῦ ἐκλογικοῦ πραξικοπήματος τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1961*, ἔκδοσις Ἑνώσεως Κέντρον, Ἀθῆναι, 1962),- 2) μὲ τὴν *σύμπηξιν παρακρατικῶν ὀργανώσεων*, διατελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, πρὸς κατατρομοκράτησιν τοῦ λαοῦ, μὲ ἀποκορύφωσιν τὴν *στυγεράν δολοφονίαν*, κατὰ Μάϊον τοῦ 1963, εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν εἰς Θεσσαλονίκην, ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ἀστυνομικῶν, ἐλεγχόντων διασταύρωσιν δύο ὁδῶν, εὗρους ἐκάστης ὄχι μείζονος τῶν δέκα μέτρων (!), τοῦ βουλευτοῦ τῆς ἀριστερᾶς Γρηγορίου Λαμπράκη καὶ τὸν βαρύτερον τραυματισμὸν καὶ δευτέρου (τοῦ Γεωργίου Τσαρουχᾶ, δολοφονηθέντος ἀκολούθως καὶ αὐτοῦ ἐπὶ δικτατορίας). Ἡ ἐσχάτως πυκνωθεῖσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὸς συγκάλυψιν τῆς πραγματικότητος καὶ χάριν τῆς ὑστεροφημίας τῶν τότε κυβερνησάντων, προσπάθεια νὰ παρασταθῇ, ὅτι *δὲν ὑπῆρξαν δῆθεν τότε πολιτικαὶ εὐθῦναι* διὰ τὰ πρωτοφανῆ αὐτὰ εἰς κάθε κοινοβουλευτικῶς κυβερνωμένην χώραν γεγονότα, εἶναι ἐξοφθάλμως καταγέλαστος βιασμὸς τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀληθείας. Διότι καὶ μόνη ἡ δικαστικῶς βεβαιωθεῖσα ὑπαρξὶς παρακρατικῶν ὀργανώσεων, ἐνεργουσῶν μάλιστα ἐν στενῇ συνεργασίᾳ πρὸς κρατικάς, καὶ δὴ τὰς ἀστυνομικάς, ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ ἡ ποινικὴ ἐμπλοκὴ εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τῶν τοπικῶν ἀξιωματούχων τῆς Χωροφυλακῆς ἀρκοῦν πρὸς κατάδειξιν τοῦ ἀνοήτου τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν,- 3) μὲ τὴν *κατάρτισιν διαφόρων σχεδίων τύπου «Περικλῆς» πρὸς δραστικώτερον ἔλεγχον τῆς πολιτικοκοινωνικῆς πραγματικότητος*, δυσμενῶς ἐξελισσομένης διὰ τοὺς

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

κρατούντας, έναντι παντός ένδεχομένου (είναι χαρακτηριστικόν, ότι ό επιλεγείς τότε ως Γραμματεὺς τῆς επιτροπῆς διὰ τὸ σχέδιον «Περικλῆς» *Γεώργιος Παπαδόπουλος* τὸ ἐχρησιμοποίησεν ἀκολουθῶς, τὸ 1967, ὁ ἴδιος, δι' ἴδιον λογαριασμόν, πρὸς ἐπιβολὴν τῆς δικτατορίας του),- κλπ., κλπ.

Καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπῆρξε, παρὰ τὰ ἀντιθέτως διατυμπανιζόμενα, ἀναπτυξιακὴ πολιτικὴ, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων κρατούντων καὶ κατὰ τὴν μεταδικτατορικὴν περίοδον παρεκωλύθη ἐνεργῶς πᾶσα σχετικὴ σοβαρὰ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, κατὰ τὰς ἰδίας των προσωπικὰς ἐκάστοτε προτιμήσεις ἢ ἀπαρεσκειάς. Ὡς συνέβη μὲ τὴν ματαιώσιν νομοθετικῶς κατ' Ὀκτώβριον 1977 τῆς μεγάλης ἐπενδύσεως εἰς τὰ Μέγαρα ὑπὸ τοῦ ὀμίλου Ἀνδρεάδη, μὲ ἀποτέλεσμα, ὄχι μόνον νὰ τεθῆ *ταφόπλακα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας*, διότι καμμία σχεδὸν μεγάλη ἐπένδυσις δὲν ἐγένετο ἔκτοτε, ὅπως ἐσημείωσε προσφάτως καὶ οἰκονομολογικὸν περιοδικόν (βλέπε *ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ*, τεύχος 22ας Δεκεμβρίου 1994, σελ.149), ἀλλὰ ἐπὶ πλέον καὶ νὰ καταδικασθῆ ἡ Ἑλλάς προσφάτως ὑπὸ τοῦ *Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου*, ὅπως, διὰ τὴν ματαίωσιν αὐτὴν, *καταβάλη ἀναδρομικῶς, πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐν λόγῳ ὀμίλου, τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν τεσσάρων δισεκατομμυρίων δραχμῶν, αἵματηροτάτη ὄντως ἐπιβάρυνσις τοῦ οὐδὲν εἰς ταῦτα πταίσαντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ!*

Καὶ βεβαίως κατὰ τὰ *τριάκοντα πέντε (35) καὶ πλέον χρόνια ἀπὸ τότε*, πού γυμνόποδες ἐκρούσαμε τὸ πρῶτον τὴν θύραν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, *χρόνια κυριολεκτικῶς χαμένα, θὰ ἤμποροῦσεν ἀνετώτατα ἡ Ἑλλάς, νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν ἐκβιομηχάνισιν καὶ οἰκονομικὴν τῆς ἐν γένει ἀνάπτυξιν εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τοῦλάχιστον τὴν ἄνευ κινδύνων σύνδεσιν τῆς καὶ μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα. Ἄρκει νὰ ὑπῆρχε πολιτικὴ ὀρθὴ καὶ κατάλληλος πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Αὐτὰ διὰ τοὺς μοιρολατρικῶς ἀτενίζοντας τὴν ἐθνικὴν μας πραγματικότητα !...*

8.- Καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα : Μὲ τοιαύτην λοιπὸν, ὡς ἀνωτέρω, ὑπόστασιν καὶ νοοτροπίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τὴν ἰδίαν τῶν Η.Π.Α. εἶναι διανοητικῶς θεμιτόν, νὰ ἀναμένεται, ὅτι αἱ ὑπ' αὐτῶν προγραμματιζόμεναι ἐξελίξεις εἰς τὸν βαλκανικὸν χῶρον ἦτο ποτὲ δυνατόν, νὰ ἀποβλέπουν εἰλικρινῶς εἰς τὸ ἀληθές ὄφελος τῶν βαλκανικῶν λαῶν ;

Αἱ ἐπὶ τοῦ «σκοπιανοῦ» ἀποκαλύψεις τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

9.- *Ἄκρως ἀποκαλυπτικά* εἶναι τὰ ὅσα ἐν συνεχείᾳ ὁ Κύριος *Μητσοτάκης* ἐξέφευρεν ἐπὶ τοῦ «σκοπιανοῦ». Φρονεῖ, ὅτι «δυστυχῶς καὶ ἡ Ἑλλάδα μὲ τὴν ἀπόφασή της νὰ θέσει ὡς κυρίαρχη προτεραιότητα τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς τὸ ὄνομα τῶν Σκοπίων εἶχε γίνει καὶ αὐτὴ μέρος τοῦ βαλκανικοῦ προβλήματος»· ἀκόμη ὅτι «τὸ πιὸ μεγάλο λάθος τῆς πολιτικῆς μας γιὰ τὰ Σκόπια, τὸ ὁποῖο προκάλεσε ὁ κ. Σαμαρᾶς, ἦταν ὅτι προτάξαμε τὸ ὄνομα (τῆς Μακεδονίας) καὶ θέσαμε σὲ δεύτερη μοῖρα τὸ κρίσιμο ἐθνικὸ θέμα τῆς ἀποκήρυξης ἀπὸ τοὺς Σκοπιανοὺς τῶν ἰσχυρισμῶν τους περὶ τῆς ἀνύπαρκτης σλαβικῆς μειονότητος στὴν Ἑλλάδα»· πιστεύει, ὅτι «ἂν αὐτὸ μᾶς ἐδίδετο, εἶναι βέβαιο ὅτι μὲ ἓνα σύνθετο ὄνομα μὲ γεωγραφικὸ προσδιορισμὸ καὶ τὴν τροποποίηση τῶν ἐπίμαχων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος - σύμβολα τότε δὲν εἶχε ἀκόμα ἐμφανίσει ὁ Γκληγκόρωφ - θὰ ἐπετυγχάναμε μίᾳ ἐθνικῶς συμφέρουσα λύση γιὰ τὴν Ἑλλάδα»· καὶ ἀποκαλύπτει, ὅτι δὲν ἐφήρμοσεν ὡς Πρωθυπουργὸς τὴν πολιτικὴν αὐτήν, διότι «μόνος μὲ μιὰ ὀριακὴ πλειοψηφία στὴ Βουλὴ καὶ τὴν ἀνοιχτὴ ἀπειλὴ ἀπὸ τὴν ομάδα Σαμαρᾶ», δὲν εἶχε «χάριν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος» (καὶ ὑπενθύμισε σχετικῶς «τὸ συλλαλητήριον μὲ ἓνα ἑκατομμύριον ἀνθρώπους στὴ Θεσσαλονίκη τὴν 14ῃ Φεβρουαρίου 1992») «ἄλλη ἐπιλογή», διότι «δυστυχῶς ἡ ὑπόλοιπη πολιτικὴ ἡγεσία, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας (: **Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς**), παρ' ὅτι κατ' ἰδίαν πίστευε, ὅτι τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος δὲν ἦταν κυρίαρχο θέμα, δημοσίως ἀρνήθηκε νὰ στηρίξει τὴν πολιτικὴ τῆς ἄμεσης λύσης τοῦ προβλήματος μὲ τὸ πακέτο Πινέιρο».

Τούτων οὕτως ἐχόντων, δηλαδὴ ἀληθῶν ὑπολαμβανομένων, εἰλικρινῶς διερωτῶμαι, ἐὰν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ἐμφιλοχωρήσουν περισσότεραι πλάναι καὶ μεγαλύτερα λάθη ἀπὸ τὴν ἀνομολογουμένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου Μητσοτάκη θεώρησιν ὑπ' αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου κυβερνήτου τῆς χώρας τοῦ προβλήματος τῶν Σκοπίων. Πράγματι :

Οὐδεμία ὑπαιτιότης μᾶς βαρύνει διὰ τὸ σκοπιανόν.

10.- *Κατὰ ποίαν λογικὴν ἢ Ἑλλάς ἔγινε μέρος τοῦ βαλκανικοῦ προβλήματος*, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἔθεσεν ὡς κυρίαρχη προτεραιότητα τῆς ἐξωτερικῆς της πολιτικῆς τὸ ὄνομα τῶν Σκοπίων ; Πρόβλημα, διότι προετάξαμε τὸ πρῶτιστον καὶ οὐσιωδέστατον εἰς τὴν μετὰ τῶν Σκοπίων διαφορὰν μας ; Ἐὰν λοιπὸν γίνῃ μία κλοπὴ, εἶναι ὑπαίτιος ὁ νοικοκύρης, καὶ γίνεταί αὐτὸς μέρος τοῦ προβλήματος, διότι ἀπετόλμησε, νὰ καταγγεῖλῃ τὴν κλοπὴν καὶ νὰ ἀξιῶσῃ ἀπὸ τὸν κλέπτην τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κλαπέντος ; Διότι περὶ τῆς ἰδίας ἀπαραλλάκτως περιπτώσεως πρόκειται μὲ τὴν ἀναίσχυντον ὑπὸ τῶν Σκοπίων νόσφισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ τέως Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἐπ' αὐτοῦ ὁμόφρονές του πιστεύουν, ὅτι

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Σλάβοι, διαβάντες τὸν Δούναβιν καὶ ἐνσκήψαντες εἰς τὸν χῶρον τῆς Βαλκανικῆς μόλις κατὰ τὰ τέλη τοῦ 6ου μὲ ἀρχὰς τοῦ 7ου μ.Χ. αἰῶνος, **ἀπέκτησαν δικαιώματα** ἐπὶ τοῦ **ἑλληνικοῦ ὀνόματος** τοῦ ἑλληνικοῦ (δωρικοῦ) φύλου τῶν Μακεδόνων, πού τὸ ἐχρησιμοποιοῦν αὐτοὶ ἤδη ἀπὸ τῆς 2ας χιλιετηρίδος π.Χ. ! Καὶ μάλιστα, **χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς Σλάβους αὐτοὺς ἢ τοὺς ἀπογόνους των νὰ διεκδικήσῃ ποτὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ μέχρι καὶ τοῦ 1943 !** Διότι μόλις ἀπὸ τότε ἤρχισε δειλὰ-δειλὰ ἡ νόσφισις τοῦ ἑλληνικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ὡς ἐθνικοῦ των πλέον ὀνόματος, ὑπὸ ἄλλοφύλων. Καὶ βεβαίως **χρησικτησία ξένου ὀνόματος δὲν νοεῖται**, οὔτε φυσικὰ μὲ τὴν ἐπίκλησι παρανόμου χρήσεώς του μόλις 50 ἐτῶν ἔναντι ἐξακολουθητικῆς, χωρὶς διακοπὴν, χρήσεως ἀπὸ τὸν δικαιοῦχον ἰδιοκτήτην ἐπὶ τέσσερις ἤδη χιλιετηρίδες. Καὶ διότι εἶναι ἀδιανόητον νὰ φρονῇ οἰοσδήποτε, **μὲ ἐξαίρεσις φυσικὰ τοὺς ἀνιστορήτους καὶ τοὺς ἐθνοπροδότας**, τὰ ἔναντία, εἶναι καταδήλως ἡμαρτημένη καὶ ἀποτελεῖ σφάλμα πελώριον ἢ δημοσίως διακηρυσσομένη ἄποψις, ὅτι δῆθεν ἐξ ὑπαιτιότητός μας ἐγίναμε... μέρος τοῦ βαλκανικοῦ προβλήματος !

Οἱ ξένοι τὸ ἐδημιούργησαν.

11.- Ἐνάγκη εἰλικρινείας. Ἐγίναμε **πρόβλημα ὄχι ἐξ ἰδικῆς μας ἐνεργείας ἢ ὑπαιτιότητος**, ἀλλὰ διότι **οἱ δῆθεν φίλοι, δῆθεν σύμμαχοι, δῆθεν ἑταῖροι μας ἐφρόντισαν ἐμμανῶς καὶ ἐδημιούργησαν, κατ' οὐσίαν αὐτοί, τεχνητῶς τὸ κυριολεκτικῶς ἀνύπαρκτον αὐτὸ θέμα εἰς βάρος μας.** Διότι, ἐὰν ὅλοι αὐτοί, ἀκόμη καὶ χωρὶς θεώρησιν τῶν καθ' ὑπόθεσιν φιλικῶν, συμμαχικῶν καὶ ἑταιρικῶν μεθ' ἡμῶν δεσμῶν, **ἠτένιζαν τὸ πρόβλημα μὲ στοιχειώδη ἐντιμότητα καὶ εἰλικρίνεια**, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποκλίνουν τῶν ἱστορικῶν, ἐθνολογικῶν, γεωγραφικῶν, φυλετικῶν δεδομένων καὶ **θὰ ἐδικαίωνον αὐθωρεὶ τὴν Ἑλλάδα** ἔναντι τοῦ ἰταμοῦ πλαστογράφου. Ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἀνεδιπλώνετο τότε ἐντὸς 24ώρου ! Οἱ **δολιώτατοι** ὅμως, χάριν ἰδίων ἀποκλειστικῶς συμφερόντων (διὰ νὰ ἀποκτήσουν ἰδικὰ τους **προγεφυρώματα** εἰς τὴν Βαλκανικὴν, πρὸς **ἀγριωτέραν ἐκμετάλλευσίν** της), καὶ **ἄπιστοι** δῆθεν φίλοι, δῆθεν σύμμαχοι καὶ δῆθεν ἑταῖροι μας ὄχι μόνον **δὲν δικαίωνον**, ἀλλὰ **καὶ ἐμποδίζουν τὴν αὐτοδύναμον**, διὰ τοῦ «ἐμπάρκο», **ἰδικὴν μας δικαίωσιν καὶ μᾶς πιέζουν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐθνικοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς ἐθνικῆς μας κατασχύνης ἀφορήτως, ἰταμώτεροι αὐτοὶ καὶ τοῦ κ.Γκληγκόρωφ !**

Αὐτὴν τὴν ψηλαφητὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν ἀνέμενεν ὁ Ἑλληνικὸς λαός, νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ του, εὐρισκομένου ἐπὶ τέλους τώρα ἐκτὸς ἐπισήμων καθηκόντων, - ἐὰν ὑποτεθῇ, κάκιστα βεβαίως, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτίθεται ὠμῆ ἐξ ἐπισήμων χειλέων ! *Καὶ ὄχι νὰ ἀποσιωπᾶται*, καὶ ἡ ἀποσιώπησις αὐτὴ νὰ συνοδεύεται *μάλιστα ἀπὸ δηλώσεις αὐτοενοχῆς*, ὅτι δῆθεν μὲ ἰδικὴν μας ὑπαιτιότητα ἐγίναμε μέρος τοῦ προβλήματος τῆς Βαλκανικῆς !...

Τὸ ψευδώνυμον «Μακεδονία» δημιουργεῖ ὅλα τὰ προβλήματα.

12.- Ἀπορρίψατε ἀπὸ τὴν σκοπιανὴν λεοντὴν τὸ ψευδώνυμον «Μακεδονία» καὶ τότε ὅλα τὰ ἄλλα καταπίπτουν αὐτομάτως. *Οὔτε σκοπιανὴ μειονότης* ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους θὰ ἀνευρίσκειται, *οὔτε τὰ ἐπίβουλα ἄρθρα τοῦ Συντάγματός των* θὰ ἔχουν κανένα ἀντίκρουσμα, *οὔτε ξένα σύμβολα* (ὁ ἥλιος τῆς Βεργίνας) θὰ εἶναι χρησιμοποίησιμα. Ὅλα αὐτὰ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ ὄνομα, ἀπὸ τὴν νόσφισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος Μακεδονία. *Ὁ τέως Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὁμόφρονές του ξεκινοῦν ὁμῶς ἀνάποδα !* Φρονοῦν, ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἐκ μέρους τῶν Σκοπίων ἀποκήρυξις τῶν ἰσχυρισμῶν τους περὶ τῆς ἀνύπαρκτης σλαβικῆς μειονότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅποτε μὲ ἓνα σύνθετο ὄνομα μὲ γεωγραφικὸ προσδιορισμὸ καὶ τὴν τροποποίησιν τῶν ἐπιμάχων ἄρθρων τοῦ Συντάγματός των θὰ ἐπετυγχάναμε μιὰ ἐθνικὰ συμφέρουσα λύσις γιὰ τὴν Ἑλλάδα . *Ἀλλὰ μὲ τέτοια μεθόδευσι μόνον θὰ αὐταπατώμεθα καὶ μόνον δυσμενεστέρα εἰς βάρους μας τροπὴ θὰ ἐλάμβανε τὸ ζήτημα.*

Πράγματι. *Ἡ λύσις τοῦ συνθέτου ὀνόματος*, δηλαδὴ τοῦ ὀνόματος «Μακεδονία» συνοδευομένου μὲ γεωγραφικὸν προσδιορισμὸν , διδομένη μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν συνυπογραφήν μας ἀσφαλῶς εἶναι *ἡ χειροτέρα ὅλων !*

Πρῶτον, διότι ἀποτελεῖ *ἱστορικὸν ψεῦδος* ἢ χρῆσις, ἔστω καὶ συνθέτου μὲ τὴν λέξιν «Μακεδονία» ὀνόματος δι' ὀλόκληρον τὴν σημερινὴν ἐπικράτειαν τῶν Σκοπίων, ἀφοῦ μόνον τὸ ἐν τρίτον περίπου αὐτῆς ἀπετέλει μέρος τῆς ἱστορικῆς (ἀρχαίας) Μακεδονίας. Πῶς λοιπὸν θὰ χρησιμοποιηθῆται ὁ ὅρος αὐτὸς καὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους τῶν Σκοπίων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ὑπῆρξαν «Μακεδονία» ;

Δεύτερον, διότι *ἡ ἐπικράτεια τῶν Σκοπίων κατέχει μόνον τὸ 38 %* περίπου (ἀκριβῶς 38,32 %) τοῦ ἐδάφους *τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας*, ἐνῶ τὸ μεῖζον, τὸ 52 % περίπου (ἀκριβῶς 51,57 %), ἀποτελεῖ ἤδη τμῆμα τῆς *ἑλληνικῆς ἐπικρατείας*, τὸ δὲ ὑπόλοιπον 10 % (ἀκριβῶς 10,11 %) τῆς *βουλγαρικῆς* (βλ. σχετικῶς τὸν συλλογικὸν τόμον *ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, 4000 χρόνια Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ Πολιτισμοῦ*, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν, 1982,

σελ. 504). *Κατὰ ποίαν* ἐπομένως *λογικὴν νὰ παραχωρηθῆ* τὸ ὄνομα «Μακεδονία», ἔστω καὶ μετὰ συνθετικοῦ, *εἰς κράτος, πὺ κατέχει μόλις τὸ 38 % τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας*, καὶ μάλιστα *κατὰ παραχώρησιν ἡμῶν*, πὺ *κατέχομεν τὸ 52 % τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς περιοχῆς* καὶ ἐπομένως *ἔχομεν καὶ ἐκ τούτου μείζονα δικαιώματα* εἰς χρῆσιν τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος;

Τρίτον, διότι τὸ ὄνομα *διεκδικεῖται ἀπὸ τοὺς Σκοπιανοὺς τοῦ κ. Γκληγκόρωφ* ὄχι μόνον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς χώρας των, ἀλλὰ καὶ τῶν κατοίκων της, τῆς ἐθνότητός των ὡς *Μακεδονικῆς ! Ἄλλὰ ἀληθινοὶ Μακεδόνες εἰς τὸ κρατίδιον τῶν Σκοπίων εἶναι μόνον οἱ ἐκεῖ ἐναπομείναντες Ἕλληνες*, ἀνερχόμενοι κατὰ μὲν τὴν ὁμολογίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Γκληγκόρωφ εἰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000), κατὰ δὲ τὴν Κυρίαν Βιργινίαν Τσουδεροῦ εἰς συνέντευξίν της, ὅταν κατεῖχε τὴν θέσιν Ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀκριβῶς τοῦ Κυρίου Μητσοτάκη, εἰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (250.000), ἐνῶ *διὰ τοὺς γνωρίζοντας ἐπιτοπίως τὰ πράγματα εἰς ἀκόμη περισσοτέρους*, τοὺς ὁποίους ὅμως Ἕλληνας, ἀληθινοὺς Μακεδόνας, περιέργως ἠγγόνησεν ἐξ ὀλοκλήρου ὁ Κύριος Μητσοτάκης εἰς τὴν ὁμιλίαν του καὶ *ἐξακολουθητικῶς ἀγνοοῦν* καὶ ὄλοι οἱ πρὸς τὰς ἀπόψεις του αὐτὰς *συγκλίνοντες*, δυστυχῶς δὲ καὶ ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς !

Καὶ βεβαίως, *Μακεδόνες δὲν εἶναι δυνατόν ἐξ ὀρισμοῦ νὰ εἶναι οἱ Σλάβοι τοῦ κ. Γκληγκόρωφ*, διὰ λόγους στοιχειωδεδεστάτου σεβασμοῦ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας. *Κατὰ ποίαν λοιπὸν λογικὴν θὰ χαρακτηρίζονται Μακεδόνες οἱ Σλάβοι αὐτοί, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐθνότητες*, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς στατιστικὰς καὶ αὐτοῦ τοῦ καθεστώτος Γκληγκόρωφ, διαβιοῦν εἰς τὸ *μωσαϊκὸν ἐθνοτήτων*, πὺ ἀποτελοῦν τὸν λαὸν τοῦ σημερινοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, καὶ μάλιστα καὶ ἡ πολυπληθεσττέρα ἐκ τούτων, δηλαδή ἡ *ἀλβανικὴ*, ἡ ὁποία ἀνέρχεται περίπου εἰς τὸ 35 μὲ 40 % τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ;

Ἐχει ὅμως τοιοῦτος χαρακτηρισμὸς συλλήβδην ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων ὡς «Μακεδόνων» καὶ τοῦτο τὸ θετικόν, ὅτι *ἀποκαλύπτει* περιτράνως τὸ *πόσον ὑποκριτικὰ καὶ ἀπατηλὰ καὶ ἄνευ ἀντικρύσματος* εἶναι τὰ κατὰ κόρον διακηρυσσόμενα ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελλομένους τὴν «νέαν ἐποχὴν» («*new age*») παγκοσμίου τάξεως πραγμάτων, - αὐτοὺς

τούς ἴδιους ἀκριβῶς, ποὺ συγκαταλέγονται εἰς τοὺς πλέον λυσσαλέους ὑποστηρικτὰς τοῦ κ. Γκληγκόρωφ καὶ τῶν ψευτομακεδόνων του - *περὶ δῆθεν σεβασμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἰδιαιτεροτήτων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων !*

Τέταρτον, διότι *ἐάν ὅλοι αὐτοί, κατὰ βιασμόν ἀπροσμάχητων ἐπιστημονικῶν δεδομένων, ἱστορικῶν-γεωγραφικῶν (ἀφοῦ μόνον τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐδάφους τῶν Σκοπίων ἀνήκει εἰς τὴν ἱστορικὴν Μακεδονίαν) καὶ ἐθνολογικῶν (ἀφοῦ ἀληθινοὶ Μακεδόνες ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ κρατιδίου εἶναι, ὡς προεξετέθη, μόνον οἱ ἐκεῖ διαβιοῦντες Ἕλληνες), χαρακτηρίζονται ὡς «Μακεδόνες», ἔστω μὲ τὴν προσθήκην κάποιου συνθετικοῦ, δὲν θὰ ἀνακύπτῃ αὐτομάτως, ἀκριβῶς λόγῳ τῆς προσθήκης τοῦ συνθετικοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν οὕτω καλουμένων, μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῆς Ἑλλάδος (προτρεπομένης ὑπὸ τοῦ ὁμιλητοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ὁμοφρόνων του νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὸ σύνθετον τοῦτο ὄνομα !), ὁ προβληματισμός, ποῦ εὐρίσκονται ἐπὶ τέλος οἱ ἄλλοι, οἱ μὴ καλυπτόμενοι ἀπὸ τὸ συνθετικόν, Μακεδόνες καὶ δὲν θὰ γεννῶνται ἀναποτρέπτως διακαεῖς πόθοι καὶ ἐπιθυμίαι πρὸς συνένωσιν μετ' αὐτῶν, καὶ δὲν θὰ συντηρῆται ἔτσι αὐτομάτως, καὶ μὲ τῆς Ἑλλάδος τὴν συνυπογραφὴν(!), ἐκστρατεία ἀλυτρωτισμοῦ εἰς βάρος μας, ἀφοῦ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῶν βορείων ἐπαρχιῶν μας, μέχρι τοῦ Νέστου ποταμοῦ πρὸς ἀνατολάς, ἢ καταγόμενοι ἐκ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ὑπερηφάνως φέρομεν, καὶ δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀπεμπολήσωμεν, καὶ τὸν εἰδικώτερον χαρακτηρισμὸν μας ὡς Μακεδόνων ; Ἄναποτρέπτως ναί ! Ὅποτε, ἀφοῦ θὰ ὀνομάζονται καὶ μὲ τὴν ἰδικὴν μας συγκατάθεσιν «Μακεδόνες» καὶ αὐτοί, δὲν θὰ ἔχουν πλέον οἱ Σκοπιανοὶ ἀνάγκην οὔτε τῶν σημερινῶν ἐπιβούλων ἄρθρων τοῦ Συντάγματός των, οὔτε ἰσχυρισμῶν περὶ ἰδικῆς των μειονότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀσκήσουν τότε ἀλυτρωτικὴν εἰς βάρος μας πολιτικὴν, ἀφοῦ φορεὺς αὐτῆς ἀκατάλυτος θὰ εἶναι ἀμετακινήτως αὐτὸ τὸ ἀνεγνωρισμένον καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐπίσημον καὶ διεθνoῦς χρήσεως ὄνομά τους !*

Ἴδου λοιπὸν διατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ χειροτέρα ὄλων, ὅπως προεξετέθη, δῆθεν λύσις τοῦ συνθέτου ὀνόματος καὶ ἰδοὺ πόσον καταδήλως κίβδηλον ἀποδεικνύεται τὸ ἐπισησθέν ἀντίκρουμά της τῶν δῆθεν πρὸς ἡμᾶς παραχωρήσεων τῶν Σκοπιανῶν διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐπιβούλων ἄρθρων

τοῦ Συντάγματός των καὶ τῶν ἰσχυρισμῶν τους περὶ ἰδικῆς των μειονότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα !

Πέμπτον, εἰς περίπτωσιν συγκαταθέσεώς μας εἰς τὴν γεωγραφικὴν ὀνομασίαν τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων ὡς «*Μακεδονίας τοῦ Βαρδάρη*», δηλαδή τοῦ Ἀξιῶ ποταμοῦ, ὅπως μὲ τόσην ἀπερισκεψίαν προετάθη κατὰ τὸ παρελθόν, τότε θὰ ἔχωμεν δικαίωσει ρητῶς τὴν ἀλυτρωτικὴν τῶν Μακεδόνων τοῦ κ. Γκληγκόρωφ πολιτικὴν, ἀφοῦ τὸ ὄνομα τοῦ κρατιδίου των θὰ περιλαμβάνη πλέον καὶ τὴν ἑλληνικὴν μας Μακεδονίαν, διασχιζομένην μέχρι Θεσσαλονίκης (καὶ τοῦ Αἰγαίου) ἀκριβῶς ὑπὸ τοῦ Βαρδάρη (σλαβικὴ ὀνομασία τοῦ Ἀξιῶ) ποταμοῦ ! –

Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀποστολὴ τῶν συνθέτων, μὲ γεωγραφικὴν ἐπισημάνσιν, ὀνοματοδοσιῶν ! *Μόνον ἐθελουσία τύφλωσις ἐμποδίζει τὴν παραθεώρησιν τῶν στοιχειωδῶν αὐτῶν ἀληθειῶν !...*

Αἱ λοιπαὶ προκλήσεις τῶν Σκοπίων ἀτελέσφοροι.

13.- Ἀνάγκη σοβαρότητος. Δὲν εἶναι τὰ ἐπίβουλα ἄρθρα τοῦ σκοπιανοῦ συντάγματος, οὔτε ἡ ἐπίμονος, σταλινικῆς-τιτοϊκῆς ἐμπνεύσεως, δηλητηριώδης ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἤδη ἐναντίον τῆς ἑδαφικῆς μας ἀκεραιότητος προπαγάνδα εἰς διεθνή κλίμακα (φυσικὰ, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι εἶναι ρακένδυτοι, *μὲ ξένον χρυσίον !*) τῶν Σκοπίων, μὲ τὰ φληναφήματα περὶ ὑποδούλου (!) «*Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου*» (πρόκειται περὶ τῆς ἑλληνικῆς μας Μακεδονίας), προπαγάνδα ἀντιμετωπισθεῖσα ἐκ μέρους μας ἐγκληματικῶς ἀνοήτως, ἢ καὶ ἐθνοπροδοτικῶς, διὰ μόνης τῆς σιωπῆς μας, οὔτε ἀκόμη ἢ ἐσχάτως προστεθεῖσα πρόκλησις τῆς χρησιμοποίησεως ἑλληνικῶν συμβόλων (τοῦ Ἡλίου τῆς Βεργίνας) εἰς τὴν σημαίαν τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, *ἀπὸ τὰ ὁποῖα κινδυνεύει ἡ Ἑλλάς !* Διότι ἡ δυναμικότης τοῦ κρατιδίου εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τόσον ἀμελητέα, ὥστε εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας *οἰαδήποτε ἀναμέτρησις των μαζί μας θὰ ὠδήγει μόνον εἰς τὴν ἐξαφάνισιν* τοῦ τεχνητοῦ αὐτοῦ καὶ θνησιμαίου δημιουργήματος ξένων συμφερόντων καὶ διεθνούς ὑποκρισίας ! Ἀλλὰ καὶ χωρὶς σύγκρουσιν οἱ ψευδεπίγραφοι Μακεδόνες μόνον τίποτε δὲν θὰ ἤμποροῦσαν νὰ τελεσιουργήσουν εἰς βάρος μας, οὔτε καὶ τὴν ὑπαρξί τους νὰ σημειώσουν, ἐὰν δὲ ἐνέμενον εἰς τὴν ἀνωτέρω τακτικὴν των τῆς ἐποχῆς τοῦ ψυχροῦ πολέμου, *θὰ παρεδίδοντο ἀσφαλῶς εἰς τὴν χλεύην τῆς διεθνούς κοινωνίας*, ἐκεῖ ὅπου μόνον εἶναι καὶ ἡ θέσις των ὡς *κοινῶν πλαστογράφων καὶ διεθνῶν ἀπατεῶνων !*

‘Ο κίνδυνος πηγάζει από τὴν ἀνάμιξιν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ξένων.

14.- ‘Ο κίνδυνος ἀνακύπτει μόνον ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν ξένων δυνάμεων εἰς τὰ τῆς Βαλκανικῆς, ὅπως ἄλλωστε συνέβαιναν ἀνέκαθεν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Φυσικὰ ὄχι ἐξ ἀγαθοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ ἐκ *στυγνῆς ιδιοτελείας*, πρὸς δημιουργίαν ἀφ’ ἑνὸς ἰδίων *προγεφυρωμάτων* πρὸς ἀνετωτέρα καὶ ἀγριωτέρα *ἐκμετάλλευσιν* τῆς περιοχῆς, καὶ ἀφ’ ἑτέρου ἰδίων *σφαιρῶν ἐπιρροῆς* εἰς τὸ πεδῖον τοῦ διεθνοῦς τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων ἀνταγωνισμοῦ. Καὶ ἡ ἀνάμιξις εἶναι ἀπροσχημάτιστος.

‘Ο τέως Πρωθυπουργὸς ὠμίλησε διὰ τὴν *γερμανικὴν ἐπιμονὴν* εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Νοτιοσλαβίας. Ἦδη εἶναι ἐμφανεστάτη καὶ ἡ *ἐπέμβασις τῶν Η.Π.Α.* Ἐκδηλουμένη, ὄχι μόνον ὑπὸ τὸν τύπον ἀπαραδέκτων, ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνοῦς Δικαίου, *ἐπιστολιμαίων ὑποδείξεων καὶ ἐμμέσων ἐπιταγῶν τοῦ Προέδρου τῶν πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν μας*, Πρωθυπουργόν, ὑποτίθεται, ἀνεξαρτήτου χώρας, περὶ τῆς ἀκολουθητέας ἐναντι τῶν γειτόνων μας πολιτικῆς (!) (*μᾶς συνιστοῦν συγκεκριμένως, ὡς γνωστόν, παράδοσιν ἄνευ ὄρων !*)· ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς *ἀποστολῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως* καὶ ἀφθονεστάτου *στρατιωτικοῦ ἐξοπλισμοῦ* παντοίας φύσεως *τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων !* Καὶ ἐρωτᾶται, π ρ ὸ ς τ ἰ ἡ ἐκεῖ στρατιωτικὴ παρουσία ξένων, ἐξ ἄλλης ἠπείρου (!), καὶ ὁ ἀλόγιστος αὐτὸς ἐξοπλισμὸς ἑνὸς ἀσημάντου καὶ οἰκονομικῶς ἐξηθλιωμένου, κυριολεκτικῶς ρακενδύτου κρατιδίου ; Ἄ π ὸ π ο ι ο ὺ ς κινδυνεύει ἡ ἀκεραιότης τοῦ κρατιδίου τούτου, διὰ νὰ ἀνακύπτῃ ἡ ἀνάγκη τοιαύτης συνδρομῆς πρὸς αὐτό, ὅταν εἶναι δεδομέναί αἱ ἐναντί του φιλειρηνικαὶ διαθέσεις ὅλων τῶν γειτόνων του, καὶ μάλιστα τῆς Ἑλλάδος, ἐπανειλημμένως σαφέστατα καὶ πανηγυρικῶς διακηρυχθεῖσαι ; Δὲν ἀπομένει ἔτσι δυστυχῶς παρὰ *μόνον μία ὀδυνηρά*, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς φιλειρηνικῆς χώρας μας, *ἀπάντησις* : Τὰ Σκόπια *στηρίζονται στρατιωτικῶς καὶ ἐξοπλίζονται*, διὰ νὰ καταστοῦν ἀποτελεσματικὸς ἀποσταθεροποιητικὸς παράγων εἰς *τὴν Βαλκανικὴν, ἢ σημερινὴν διάταξιν τῆς ὁποίας καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται* εἰς τὰ *σχέδια* καὶ τὰς *ἐπιδιώξεις* τῶν ἐπαγγελλομένων τὴν «*νέαν ἐποχὴν*» τῆς παγκοσμίου τάξεως πραγμάτων. Καὶ ἐπειδὴ οἱ *ἀφανεῖς, ἀλλὰ πασίγνωστοι (!), ἐποχούμενοι* εἰς τοὺς κολοσσιαίους πολιτειακοὺς ὀργανισμοὺς, ὅπως αἱ *Η.Π.Α., ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία*, καὶ *χρησιμοποιοῦντες* αὐτούς, *ἐρήμην* βεβαίως τῶν οἰκειῶν λαῶν, εἰς ὑπηρέτησιν τῶν ἀνόμων παντοίων, ὄχι μόνον ἀναγκαίως οἰκονομικῶν, συμφερόντων των, *ὑπολογίζουσι πολὺ καὶ εἰς τὴν χειραγώγησιν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης*, ὥστε νὰ ἀποφύγουν ἀνεξελέγκτους ἀντιδράσεις τῆς, ἐπενδύουν πάντοτε τὰ κακόβουλα ἐνεργήματά των καὶ μὲ κ α λ ὺ π τ ρ α ς ἰ δ ε ο λ ο γ ι κ ᾶ ς ! ἘΞ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

οὐ καὶ ἡ *ἀνάγκη*, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως *διαϊωνίσουν τὸ σταλινικὸν ἐφεύρημα* τῆς Μακεδονίας, ὡς δυστυχοῦς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὑποτελοῦς, δῆθεν, περιοχῆς, ἀποκτώσης μόνον τώρα, ἐπὶ τέλους, τὴν ἰδιαίτεραν κρατικὴν τῆς ὄντοτητα ! Τὸ κατάπτυστον τοῦ ἐγχειρήματος ἀνακύπτει καὶ μὲ μόνον τὸ καταλυτικὸν ἐρώτημα : Ἄλήθεια, *διατί*, ὅταν ἡ Ἑλλάς μεταπολεμικῶς ὑφίστατο φοβερὰν ἔνοπλον ἐπίθεσιν, ἀκριβῶς πρὸς *πραγματοποιήσιν* καὶ τοῦ σταλινικοῦ αὐτοῦ προγράμματος, *ὅλοι οἱ σήμερον κοπτόμενοι ὑπὲρ τῆς «Μακεδονίας» τοῦ κ. Γκληγκόρωφ* δῆθεν φίλοι, δῆθεν σύμμαχοι καὶ δῆθεν ἑταῖροι μας, *δὲν συνέτρεξαν τότε τὸν Στάλιν*, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐβοήθησαν τὴν ἀμυνομένην Ἑλλάδα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐπιβουλῆς ; Δὲν ἐνδιαφέρει βεβαίως τοὺς ἐπιβούλους, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένη ἤδη εἰς τὴν περίπτωσίν μας ἰδεολογικὴ των *καλύπτρα* εἶναι *διὰ τρητος*. Ἔτσι *δὲν ἐνοχλοῦνται* ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸ ἐξωφρενικὸν τοῦτο : *τὸ ἔλασσον* (τὸ 38 % τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας, πού κατέχουν ἤδη τὰ Σκόπια), ἀφοῦ αὐτὸ μόνον θὰ ἔχη, καὶ μὲ τὴν ἐπιδιωκομένην ἰδικὴν μας συγκατάθεσιν καὶ ὑπογραφήν, τὸ κρατικὸν ὄνομα «Μακεδονία» (ἔστω μὲ συνθετικόν !), *νὰ ἐπιζητῆ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ μείζον* (52 % καὶ 10 %, πού ἀποτελοῦν ἤδη τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Βουλγαρικῆς, ἀντιστοίχως, ἐπικρατείας, ὡς προεξετέθη), *ἐναντίον μάλιστα τῆς θελήσεως τῶν κατοίκων* τοῦ κατὰ 14 % μείζονος (52 % ἐν σχέσει πρὸς 38 %) τμήματος τῆς Μακεδονίας μας, ὅπως καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς διετράνωσε, μὲ τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸ συλλαλητήριον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸ ἕνα περίπου ἑκατομμύριον Μακεδόνων, πού προσῆλθον εἰς αὐτό ! Αὐτὰ διὰ τοὺς ἐπιβούλους δὲν ἔχουν σημασίαν. Τοὺς ἀρκοῦν τὰ *προσχήματα*, μὲ τὴν σκέψιν, ὅτι *οἱ λαοὶ τόσο ἐύκολα ἐξαπατῶνται* καί, κυρίως, *τόσον ἐύκολα ξεχνοῦν !* Ἄλλὰ *αἱ πολιτικαὶ ἡγεσίαι, οἱ παντοίας φύσεως ταγοὶ* μας, *πῶς παραθεωροῦν τὰς ἀνωτέρω στοιχειωδεστάτας ἀληθείας ; ...*

Ἡ στάσις τῆς πολιτικῆς μας ἡγεσίας.

15.- Ὅχι, δὲν τὰς παραθεωροῦν ! Δι' αὐτὸ καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς «ἀναγνωρίζει», ὅτι *φοβούμενος «ἐθνικὸν διχασμόν»*, ἠκολούθησε τὴν *ἐθνικῶς ἐνδεδειγμένην* ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ πολιτικὴν, «*χωρὶς νὰ τὴν πιστεύῃ !* Μολονότι μάλιστα καὶ σύμπας ὁ πολιτικὸς κόσμος, ὅπως ἐτόνισε, «συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (: Κωνσταντίνου Καραμανλῆ)», *δὲν ἐπίστευε* καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικὴν, ἀλλὰ *καὶ δὲν ἐτόλμα* νὰ φανερώσῃ τὴν ἐναντίωσίν του !

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Κύριον **Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν**, τὸ πρᾶγμα καθίσταται

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

κατανοητόν. Ἐν ὄψει ὀλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ του παρελθόντος καὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν ὡς ὑπεύθυνος Κυβερνήτης τῆς χώρας ἐτήρησε κατὰ καιροὺς ἐπὶ ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων, **οὐδεὶς θὰ ἀνέμενε τι τὸ διάφορον.** Ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἴδιος δὲν ἀπέκρυπτε τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις του, αἱ ὁποῖαι καὶ διέρρεον ἐξ ἀκριτομυθιῶν κατὰ καιροὺς διαφόρων ἐπισκεπτῶν καὶ συνομιλητῶν του, οἱ ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα αὐτοχαρακτηριζόμενοι - καίτοι πρὸ πολλοῦ ἔπαυσαν, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ λεγόμενα καὶ τὰ καμώματά τους, νὰ εἶναι - «ἀριστεροὶ» καὶ ἀνελύοντο κάθε φορά, ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τῶν ἀπόψεων του αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμετικάς πρὸς τὸν γηραιὸν συντηρητικὸν πολιτικὸν καὶ, ὑποθέτω, ἀπροκλήτους ὑμνωδίας!

Διὰ τὸν **πολιτικὸν ὅμως κόσμον** ἐγείρονται κολοσσιαῖα **ἐρωτήματα**, ὄχι μόνον **πολιτικῆς**, ἀλλὰ καὶ **συνταγματικῆς κυρίως τάξεως.** Πράγματι, εἶναι **πρωτάκουστος** ὄχι ἡ ὁμολογία - διότι χρέος τοῦ ἀληθοῦς δημοσίου ἀνδρὸς εἶναι νὰ προβαίνει καὶ εἰς ὁμολογίας, δηλαδὴ εἰς ἔκθεσιν ἢ παραδοχὴν καὶ ἐπιβλαβῶν δι' ἑαυτὸν περιστατικῶν - ἀλλὰ τὸ ἀνομολογούμενον γεγονός, δηλαδὴ ἡ **περίπτωσις Πρωθυπουργοῦ ἀκολουθοῦντος ἐπὶ σοβαρωτάτου ἐθνικοῦ θέματος πολιτικῆν, εἰς τὴν ὁποίαν οὔτε ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ οὔτε ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, πιστεύει!** Διότι **στοιχειῶδες χρέος τοῦ πολιτικοῦ εἶναι νὰ πράττη μόνον αὐτὰ, τὰ ὁποῖα πιστεύει,** διότι τότε μόνον ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ **ἀποτελεσματικὸς.** Μήπως, λοιπόν, ὁ Κύριος Μητσοτάκης δὲν ἠτύχησεν εἰς τὴν ἐθνικὴν μας πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ, ἀκριβῶς διότι δὲν ἐπίστευεν ὁ ἴδιος, καὶ μαζί του, ὡς λέγει, καὶ ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος, εἰς αὐτὴν; Ἐνῶ, ἐὰν νομίζη, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύει, ὁ πολιτικὸς ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ, ἀποκαλύπτων καὶ τὸν λόγον τῆς παραιτήσεως· ὄχι μόνον χάριν ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τόνωσιν, ἐξ ἀφορμῆς ἀκριβῶς τῆς κορυφαίας πράξεως τῆς παραιτήσεως, τοῦ προβληματισμοῦ, **πρὸς στάθμισιν ὄλων τῶν παραμέτρων τοῦ συγκεκριμένου προβλήματος καὶ οὕτως ἀσφαλῆ τῆς ἀκολουθητέας τελικῶς ἐπ' αὐτοῦ πολιτικῆς χάραξιν.** Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅμως ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἐν προκειμένῳ δὲν ἔπραξε. -

Πλήρης διάστασις λαοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου.

16.- Ἀλλὰ **διὰ τὴν δὲν παρητήθη καὶ δὲν ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίστευε** καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τέλους καὶ ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας (:Κωνσταντίνου Καραμανλῆ), «κατ' ἰδίαν» συνεφώνει, ὅπως λέγη; **Διότι,**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος, ἐφοβεῖτο «ἐθνικὸν διχασμόν» ! Ἐθνικὸς ὅμως διχασμὸς διὰ πολιτικὴν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁμοφωνεῖ ὅλος ὁ πολιτικὸς κόσμος, ἀσφαλῆστατα δὲν νοεῖται !

Ὁ τέως Πρωθυπουργὸς βαπτίζει κακῶς ὡς ἐθνικὸν τὸν διχασμόν, τὴν διάστασιν τῶν ἐπὶ τοῦ «Μακεδονικοῦ» ἀπόψεων τοῦ λαοῦ ἐν τῷ συνόλω του ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀφ' ἑτέρου· ἀφοῦ δακτυλοδεικτεῖ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, μνημονεύων καὶ ἀναφερόμενος ρητῶς εἰς τὸ συλλαλητήριον τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ! **Τὸν Ἑλληνικόν, λοιπόν, λαὸν ἐφοβοῦντο ὁ ἴδιος καὶ σύμπας ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας,** ὅταν ἀπέφευγον νὰ ἀποκαλύψουν δημοσίως τὰς ἀπόψεις των ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀκολουθητέαν πολιτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνον ἐπίστευον ! Ὅμως δὲν ἀπέφευγον μόνον τὴν ἀποκάλυψιν, ἀλλὰ καὶ διεκήρυσσαν, πρὸς τὸν λαὸν ἀκριβῶς, ρητῶς τὰ ἀντίθετα ! Ὅπως, ὅταν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς συνελεύσεις τοῦ τότε κυβερνῶντος κόμματος τῆς Νέας Δημοκρατίας ἐλαμβάνετο ὁμοφώνως ἀπόφασις περὶ ἐμμονῆς εἰς τὴν ἄρνησίν μας παραχωρήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, ἀπλοῦ ἢ καὶ ἐν συνθέσει, πρὸς τὸν κ.Γκληγκόρωφ καὶ ἠπειλεῖ μάλιστα ὁ νῦν Ἀρχηγὸς τῆς Κύριος **Μιλτιάδης Ἐβερτ**, ὅτι ἐν ἐναντία περιπτώσει θὰ παρητεῖτο καὶ αὐτοῦ τοῦ βουλευτικοῦ του ἀξιώματος· ἢ, ὅταν **τὰ ἴδια διεκηρύσσοντο καὶ εἰς τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ.,** καὶ ἀπὸ **τὰ ἐν τῇ Βουλῇ κόμματα** - τότε δὲν ὑπῆρχε ἡ «Πολιτικὴ Ἄνοιξη» - μόνον τὸ Κ.Κ.Ε. ἐτήρει ἐφεκτικὴν, ὄχι ὅμως κραυγαλέως (ὄχι καθαρὰ, ναὶ νὰ παραχωρήσουμε τὸ ὄνομα !), **στάσιν, προφανῶς δέσμιον** τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ τοῦ θέματος πολιτικῆς του. Ἄς σημειωθῆ, ὅτι **καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐθνικὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὅλα τὰ κόμματα, με αἰδήμονα τὴν σιωπὴν καὶ πάλιν μόνον τοῦ Κ.Κ.Ε.,** εἰς τὰς πρὸς τὸν λαὸν διακηρύξεις των, Ἀρχηγῶν καὶ στελεχῶν των, **μόνον ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ, καὶ μάλιστα ρητῶς, ἐτάσσοντο.** Δὲν ὑπῆρχεν ἐπομένως - με ἀφετηρίαν πάντοτε τὰ δεδομένα τῆς ὁμιλίας τοῦ Κυρίου Μητσοτάκη - κίνδυνος «ἐθνικοῦ διχασμοῦ», ἀλλὰ μόνον **κίνδυνος ἀποκαλύψεως,** ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος εἰς τὴν ὀλότητά του, ἀφ' ἑνὸς, με τὰς **δημοσίας** διακηρύξεις του **ἐψεύδετο** πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ, ἀφ' ἑτέρου, με τὰ **ὅσα πράγματι** ἐφρόνει δὲν **ἐξέφραζεν** ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸν ἑλληνικὸν λαόν !

Ἡ ἐπισημάνσις αὐτῆ, ἀντλουμένη ἐξ αὐτῶν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ, εἶναι ἐξόχως σημαντικὴ καὶ σήμερον. Διότι ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ πολιτικὸς κόσμος με τὰ **ὅσα πρεσβεύει (χωρὶς καὶ νὰ τὰ λέγη!)** ἐπὶ τοῦ θέματος εὐρίσκεται, ὡς πρὸς αὐτό, εἰς **ἀταξίαν νομιμοποιήσεώς του** πλέον ἔναντι τοῦ λαοῦ, στερούμενος τοιαύτης ! Συνακολούθως προκύπτει,

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ὅτι κανένας ἀπολύτως δὲν νομιμοποιεῖται εἰς ἀλλαγὴν τῆς ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ πολιτικῆς μας, κινουμένης ἐπὶ τῆς ἐθνικῶς ἀξιοπρεποῦς μέχρι στιγμῆς γραμμῆς, ἀφοῦ κοινῶς ἀνομολογεῖται (διὰ τοῦ φόβου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου νὰ ὑποστηρίξῃ εὐθέως καὶ ἀνοικτὰ ἐναντίας θέσεις !), ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν συντριπτικὴν του πλειονοψηφίαν, περίπου παμψηφίαν, καμμίαν παραχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, ἀπλοῦ ἢ ἐν συνθέσει, δὲν ἀποδέχεται ! Καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ σεβασθοῦμε τὸ Σύνταγμά μας (ἄρθρον 1 §§ 2 καὶ 3), ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ καὶ μόνον πρέπει νὰ κατισχύῃ· διότι ἄλλως θὰ πρόκειται περὶ ἀντισυνταγματικοῦ πραξικοπήματος!...

Τὸ προταθὲν δημοψήφισμα.

17.- Ἔτσι ἀποδεικνύεται καὶ πόσον ὀρθὴ καὶ σκόπιμος ὑπῆρξεν ἡ ὑπόδειξις τοῦ γράφοντος, ἤδη διὰ τῆς δημοσίας δηλώσεώς του τῆς 10ης Ἰουνίου 1993, περὶ τῆς ἀνάγκης διεξαγωγῆς δημοψηφίσματος ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ θέματος, μὲ τὴν ἐπίκλησιν, - ἐν ὄψει διαφαινομένης ἔκτοτε τάσεως πρὸς εὐσχημον (μὲ τὴν λεοντὴν συνθέτου ὀνόματος) ἀπεμπόλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, - ὅτι καμμία Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ δεσμεύσῃ τὸ Ἔθνος ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ αὐτοῦ σημείου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐλογον προσδοκίαν, ὅτι τοιοῦτο δημοψήφισμα θὰ ἐνεδυναμώνεν οὐσιαστικῶς καὶ τὴν Κυβέρνησιν (τοῦ Κυρίου Μητσοτάκη, τότε) κατὰ τοὺς χειρισμούς της ἐναντι τῶν ἐπιβούλων ξένων, δημιουργῶν κατ' οὐσίαν τοῦ προβλήματος, μὲ τὴν καθολικὴν ἄρνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ δεχθῇ οὐσιαστικῶς τὸν ἐθνικὸν του ἀκρωτηριασμόν· ἄρνησιν, πού ἀναμφισβητήτως ἤθελε προκύψει ἀπὸ τὸ δημοψήφισμα, ὅπως ἄλλωστε ἔχει ἤδη καταδειχθῆ μὲ τὰς γνωστὰς μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰς ἀντιδράσεις τοῦ ὁποίου καὶ ἀνομολογεῖται ἤδη, ὅτι ἐφοβεῖτο ὁ πολιτικὸς μας κόσμος ! Ἄλλὰ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὰς φοβεῖται. Ἄφοῦ καὶ τώρα, εἰς τὸ χεῖλος κυριολεκτικῶς ἀπεριγράπτου ἐθνικῆς ταπεινώσεως καὶ ἐθνικοῦ ὀλέθρου, ἐπὶ τοιοῦτου κεφαλαιώδους καὶ ζωτικοῦ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν θέματος δημοψήφισμα δὲν γίνεται, καίτοι ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς !...

Ὁ λαὸς ἀρνεῖται τὴν συνθηκολόγησιν.

18.- Καὶ δὲν γίνεται, ἀπλούστατα διότι θὰ καταδειχθῇ περιτράνως, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν του, παμψηφίαν σχεδόν, ἀρνεῖται τὴν ταπείνωσιν, ἀρνεῖται τὴν συνθηκολόγησιν ἐναντι ἐπιβούλων, ἀρνεῖται τὴν ἀπεμπόλησιν τοῦ ἱεροῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας μας, ἀρνεῖται νὰ πτύσῃ εἰς τὴν μνήμην ἀπροσμετρήτων μαρτύρων καὶ ἡρώων, ἐπὶ τέσσαρας ἤδη χιλιετηρίδας καὶ πλέον, προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

μόνον, καὶ οὐδενὸς ἄλλου, Μακεδονίας καὶ τοῦ ἀσυγκρίτου μεγαλείου, τὸ ὁποῖον τὸ πνεῦμα τῆς προσνέμει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μας Πατρίδα. Καὶ, ἀφοῦ τὴν ἐτυμῆγορίαν αὐτὴν προδήλως φοβεῖται ὁ πολιτικὸς μας κόσμος, ἀνακύπτουν κρισιμώτατα ἐν προκειμένῳ ἐρωτήματα :

Πῶς συνέβη νὰ φρονῆ ἐπὶ τοῦ θέματος, ὡς ἀνομολογεῖται, τὰ ἀντίθετα πρὸς τὴν παμψηφίαν σχεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ; Καὶ διατὶ δὲν στέργει νὰ ἐμμεῖνη ὀλοψύχως εἰς τὴν ἐθνικῶς ἐπιβαλλομένην καὶ ἐπὶ τέλους πανδήμως ἀξιουμένην ἀνένδοτον ὑπὲρ τῶν δικαίων μας ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ πολιτικὴν ; Ἔχει ὁ πολιτικὸς μας κόσμος ἀνομολογήτους ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἢ καὶ ἄλλων ἐθνικῶν μας θεμάτων, δεσμεύσεις ; Καὶ ἔναντι ποίων ; Καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀνελήφθησαν οἱ δεσμεύσεις αὐτές ;

Αἱ δεσμεύσεις. Ἐγχώριοι ὄχι.

19.- Περὶ ἐγχωρίων βεβαίως δεσμεύσεων δὲν θὰ πρόκειται, ἀφοῦ ἐνιαία εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῆς ὁποίας ἡ παράβασις προδιαγράφεται. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, κατανοητόν, ὅτι ἀπὸ μικρὰν χώραν, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἄσκησις πλήρως ἀνεξαρτήτου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι δυνατή - τὰ ἀντίθετα ἀνάγονται εἰς τὴν σφαιρὰν εὐτελοῦς δημοκοπίας. Ὅπως δὲ πάντοτε, ἔτσι καὶ σήμερα ὑπάρχουν ἀναμφισβητήτως αἱ δεσμεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τὴν διεθνή συγκυρίαν περιστάσεων ἐπιβάλλονται. Καὶ αἱ ὁποῖαι ἀναμφισβητήτως ὑπαγορεύουν ὑπὸ συνθήκας ὁμαλὰς διαμόρφωσιν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ἐφικτοῦ, ὡς μόνης ἐθνικῶς εὐπροσώπου καὶ ἐπιβεβλημένης. Διότι βεβαίως, ὅπως παντοῦ, καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὰ ἀνέφικτα μέσα εἶναι ἀτελέσφορα καὶ δὲν προάγουν ἐφικτὰς καὶ πραγματοποιησίμους λύσεις.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ «ἐφικτοῦ». Ἡ Ἑλλάς θυμὰ ἐπιθέσεως. Τὸ ἐκ τῆς Ἱστορίας τῆς καθῆκον.

20.- Ὅμως ἐν προκειμένῳ οὔτε ἦτο ποτέ, οὔτε καὶ εἶναι, ἀκόμη καὶ σήμερα, ἀνέφικτος ἡ ἄσκησις τῆς μόνης ἐθνικῶς ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς, τῆς ἀνενδότου δηλαδὴ παραφυλακῆς τῶν ἀναμφισβητήτων καὶ ἀπαραγράπτων δικαίων μας καὶ τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων. Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ὑποτεθῆ τὸ ἀντίθετον, κατὰ τίποτε δὲν ἐνισχύεται ἡ ἄποψις τῶν συνθηκολόγων. Διότι ἡ προκειμένη περίπτωσις διαφέρει οὐσιωδῶς ἄλλων, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἦτο ἐνδεχομένως νοητὴ καὶ ἐθνικῶς ἐπιτρεπτὴ ἄσκησις πολιτικῆς τοῦ ἐφικτοῦ .

Καὶ διαφέρει, διότι αἱ συνθήκαι δὲν εἶναι σήμερον ὁμαλαί, συνήθεις. Σήμερον ἡ Ἑλλάς δὲν ζητεῖ τίποτε καὶ ἀπὸ κανένα. Καὶ ἐν τούτοις ὑφίσταται ἀπροκάλυπτον ἐπίθεσιν ἐπὶ ὅλων

ἀνεξαιρέτως τῶν ἐθνικῶν της θεμάτων. Ἄλλοι ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ! Καὶ τῆς ζητοῦν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νὰ ἀπεμπολήσῃ τὴν Ἱστορίαν της, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸ ζωντανώτερον καὶ κραταιότερον ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τμήμα τοῦ ἐθνικοῦ της εἶναι, νὰ παραδώσῃ αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς της. **Τώρα ἡ Ἑλλάς ὑφίσταται ἐπίθεσιν καὶ ἀμύνεται ἐναντίον ἐπιθέσεως ἄλλων !** Ἐπιθέσεως, ἃς ἐπαναληφθῇ, τὴν ὁποίαν ἐχάλκευσαν καὶ συντηροῦν οἱ ἐπισήμως φερόμενοι ὡς φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ ἑταῖροι μας (ὅλα αὐτὰ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν), ἀντάξιοι συνεχιστὰι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς πανσλαβιστικῆς ἀρχικῶς καὶ σταλινικῆς ἀκολούθως ἐναντίον τῆς Μακεδονίας μας ἐπιβουλῆς.

Ἄλλὰ, **ὅσάκις ἡ Ἑλλάς ἀμύνεται**, κάθε φορὰ πού ὑφίσταται ξένη ἐπίθεσι, **οὐδέποτε προγραμματίζει τὴν ἄμυνάν ἢ τὴν πολιτικὴν της εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐφικτοῦ**. Αὐτὸ διδάσκει ἡ Ἱστορία μας τεσσάρων καὶ πλέον χιλιετηρίδων. Καὶ ἡ σχετικῶς πρόσφατος ! Διότι, **ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ὠδηγούμεθα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐφικτοῦ**, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχον π.χ. οὔτε Θερμοπύλαι, οὔτε Σαλαμίς, οὔτε 1821, οὔτε ἀπελευθερωτικὴ ἐξόρμησις τοῦ 1912-1913, οὔτε βορειοηπειρωτικὸν ἔπος (1940), οὔτε ἔπος τῶν Μακεδονικῶν ὄχυρῶν καὶ τῆς Κρήτης (1941), οὔτε **τίποτε !** Ἀφοῦ ἡ λογικὴ τοῦ ἐφικτοῦ θὰ μᾶς ἀπέκλειε καὶ τὴν σκέψιν ἀκόμη νὰ ἀντιπαρατεθοῦμε, ἀντιστοίχως, πρὸς τὸ πανίσχυρον Περσικὸν κράτος, ἢ τὴν κραταιὰν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, συνεπικουρουμένην μάλιστα ἀπὸ τὴν φοβερὰν Ἱερὰν Συμμαχίαν, ἢ τὴν φασιστικὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν χιτλερικὴν Γερμανίαν (ὅταν ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη εἶχεν ὑποκύψει σχεδὸν ἀμαχητὶ ἐνώπιόν των), κλπ., κλπ... **Ἀντίκειται** ἐπομένως εἰς αὐτὸ τὸ **ἐθνικὸν μας παρελθόν**, εἰς τὴν **ἱστορικὴν μας παράδοσιν χιλιετηρίδων**, εἶναι **ἐθνικῶς ἀνεπίτρεπτος** ἄσκησις πολιτικῆς δῆθεν τοῦ ἐφικτοῦ, κατὰ κυριολεξίαν δὲ **συνθηκολογήσεως**, ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ προβλήματος, ἐπὶ θέματος δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλλάς ἀμύνεται.

Ἐγκαιροὶ ἐπισημάνσεις πρὸς ὑπευθύνους.

21.- Μὲ ἀφετηρίαν ἀκριβῶς τὰς ἀπροσμάχητους αὐτὰς ἀληθείας ἔγραψον ἐγκαίρως καὶ ἐπανειλημμένως πρὸς κατ' ἐξοχὴν ὑπευθύνους, τὴν **30ὴν Μαρτίου 1993** πρὸς τὸν τότε **Πρωθυπουργὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Μητσοτάκη** καὶ τὴν **6ην Δεκεμβρίου 1993** πρὸς τὸν τότε καὶ νῦν **Πρωθυπουργὸν Κύριον Ἀνδρέαν Παπανδρέου**, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἀκόλουθα :

« Ἐὰν ἡ οἰκειοποίησις ἀπὸ τὰ Σκόπια τοῦ ἐλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας ἢ παραγῶγων του, ἢ χρῆσις ἐλληνικῶν συμβόλων

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

κλπ. αποτελοῦν - καὶ ὄντως αποτελοῦν - ἄμεσο κίνδυνο γι' αὐτὴ τὴν ἐθνική μας ἀκεραιότητα καὶ ἀσφάλεια, τότε ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη καὶ ἐπιβαλλομένη ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἕνα ἀποφασιστικὸ καὶ ἀμετάκλητο «ΟΧΙ» ἔναντι πάντων. Διότι, ἂς μὴ ἀπατώμεθα: τὸ «ΟΧΙ» μας θὰ ἀπευθύνεται πρὸς ἐκείνους, πὸν ὑποκινοῦν καὶ στηρίζουν τὰ Σκόπια, σ' αὐτοὺς πὸν μὲ τὴν πολιτικὴ τοῦ «διαίρει καὶ βασιλευε» θέλουν νὰ ἐγκαταστήσουν ἄβουλο προτεκτοράτο στὰ βόρεια σύνορά μας, ὄργανο διαρκῆς ἀνόμων στὴν βαλκανικὴ ἐπιδιώξεών τους... Ἀφοῦ μόνοι οἱ ψευδομακεδόνες τῶν Σκοπίων μόνον τὴν θυμηδία προκαλοῦν ὡς ἀπειλὴ εἰς βάρος μας, τοὺς ἀρκεῖ ἡ περιφρόνησί μας γιὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἐξουδετέρωσί τους...

Ἐπομένως, **στὴν ἐπίθεσι πὸν ὑφιστάμεθα**, ἔχουμε ἐθνικὸ χρέος ὑπέρτατο νὰ ἀντιτάξουμε ὡς **στοιχειώδη ἄμυνα** τὴν κατηγορηματικὴ ἄρνησί μας: **Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀναγνωρίζει, οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναγνωρίσει, κράτος οἰκειοποιούμενο τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα τῆς «Μακεδονίας» ἢ τὰ παράγωγά του, ἢ ἑλληνικὰ σύμβολα. Μὲ ὅλες τις ἐντεῦθεν συνέπειες** (ὀριστικὸ κλείσιμο τῶν συνόρων, ἄρνησι συμμετοχῆς σὲ κάθε διεθνή ὀργάνωσι ἢ συνάντησι, πὸν θὰ συμμετέχει τὸ ψευδεπίγραφο κρατίδιο, κλπ). Καὶ θὰ θεωρήσει κάθε ἀναγνώρισι τέτοιου κράτους ἀπὸ τρίτους ὡς **μὴ φιλικὴ ἔναντί της ἐνέργεια. Δὲν δέχεται δὲ κανένα ἐπὶ τοῦ θέματος συμβιβασμό.**

Αὐτὰ εἶναι καὶ τὰ μόνα εἰρηνικὰ εἰς τὴν διάθεσί μας μέσα. Διὰ τὰ ὁποῖα καὶ κανένας δὲν θὰ νομιμοποιεῖται, οὔτε θὰ δικαιούται νὰ μᾶς μεμφθῆ. Θὰ ἀνήκει δὲ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ ἀναμετρήσουν τὶς συνέπειες τῆς ἰδικῆς μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφασιστικότητος».

Ἄ «κίνδυνος» διμερῶν ἀναγνωρίσεων.

22.- Καὶ προσέθετα, ἐγκαίρως, εἰς τὰ ἀνωτέρω :

Τὸ συνήθως ἐπαναλαμβανόμενο, ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας ἄρνησις κάθε συμβιβασμοῦ **θὰ ὀδηγήσῃ σὲ διμερεῖς ἀπὸ τρίτους ἀναγνωρίσεις** τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων μὲ τὸ ὄνομα «Μακεδονία», **δὲν ἔχει καθόλου τὴν σημασία**, πὸν τοῦ ἀποδίδεται. Διότι εἶναι **χιλιάκις προτιμώτερη ἢ ἀναγνώρισι ἀπὸ τρίτους μὲ ἰδικὴ μας ἐναντίωσι**, ὅποτε ὁμως ἡ ἀναγνωρίζουσα χώρα θὰ εὔρεθῆ στὴν δυσάρεστη θέσι, νὰ εἶναι

ύποχρεωμένη ἔναντί μας νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἱστορικῶς, φυλετικῶς, ἔθνολογικῶς, γεωγραφικῶς, ὡς ἀνωτέρω, ἀδικαιολόγητα καὶ νὰ ἀπολογηῖται γιὰ τὴν μὴ φιλικὴ ἔναντί μας ἐνέργεια, παρὰ νὰ προσφέρουμε ἑμεῖς, μὲ τὴν ἰδική μας ἐνδοτικότητα στὸν ἀδήλου περιεχομένου συμβιβασμό, τὴν ἄφεσι ἀμαρτιῶν στοὺς ἐπιβούλους, μὲ ἐπικρεμαμένη ἐπὶ πλέον τὴν εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος ἀπειλήν καὶ μὲ τὴν ἰδική μας τοῦ λοιποῦ συγκατάθεσι καὶ συνυπογραφή ! Καὶ αὐτὰ ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι **κατηγορηματικῶς διαδηλουμένη ἀποφασιστικότης** μας ἀναγκαίως θὰ **προβληματίσῃ ἐντονώτερον** τοὺς τρίτους καὶ ἀσφαλῶς θὰ καταστήσῃ δυσχερέστερες ἢ καὶ θὰ ἀποτρέψῃ διμερεῖς ἀναγνώσεις».

Ἄ Ο «κίνδυνος» διεθνoῦς «ἀπομονώσεως» μας.

23.- Καὶ συνέχισα :

«Ὡς πρὸς τὸν, ἐπίσης, διατυπούμενο, κίνδυνο διεθνoῦς ἀπομονώσεως τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς εἶναι οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος, ἀλλὰ καὶ ἀβλαβής ! Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν ἀποκρυπτομένη συνήθως ἀλήθεια, ὅτι δὲν εἶναι ἡ Ἑλλάς, πὺ ἔχει ἀνάγκη τὴν Εὐρώπη, ἀλλ' ἀντιθέτως ἡ Εὐρώπη ἔχει, καὶ μάλιστα γιὰ πάρα πολλοὺς λόγους, ἀνάγκη τὴν Ἑλλάδα ! Θὰ εἶναι ἐπομένως πολὺ ὀδυνηρὴ καὶ ἡ σκέψις ἀκόμη διεθνoῦς ἀπομονώσεως μας. Διότι, ἀκόμη καὶ οἱ ἐπίβουλοι, ἀκριβῶς διότι γνωρίζουν ἔστω στοιχειωδῶς τὴν Ἱστορία, ἔχουν συνείδησι τῆς ἀληθείας, ὅτι τὸ δίκαιο εἶναι μὲ τὸ μέρος μας καὶ ἀπλῶς, πρὸς ὑπηρετήσι ἰδίων συμφερόντων, παίζουν μὲ τὴν ἰδική μας παροιμιώδη ἐνδοτικότητα καὶ ὑποχωρητικότητα ! Καὶ δὲν πρόκειται νὰ μὴν ἀναμετρήσουν τὰ συμφέροντά τους, ὅταν ἀναλογισθοῦν, ὅτι ἡ προτίμησις Σκοπίων ἔναντι Ἑλλάδος μόνον συμφέρουσα γι' αὐτοὺς δὲν προβάλλει ! Καί, ἐπὶ τέλος, ἔχουμε καὶ ἄλλο παράδειγμα ἀπὸ τὴν σύγχρονη, μεταπολεμικὴ, διεθνή ζωή : Ἡ διεθνῆς ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν ἀπομόνωσις τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραὴλ τελικῶς δὲν τὸ ἔβλαψε· ἀντιθέτως τὸ ὠφέλησε, διότι συνέτεινε περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὴν ἐθνικὴ συσπείρωσι τοῦ ἱστορικοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἰσχυροποίησι του...».

Συμφέρει τὴν Ἑλλάδα ἢ ἑξαφάνισις τοῦ τεχνητοῦ κρατιδίου.

24.- Καὶ κατέληγον :

«Τέλος, ὡς πρὸς τὸ διατυμπανιζόμενο πολλαχόθεν, ὅτι συμφέρει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ ὑπαρξίς τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, ἃς μοῦ ἐπιτραπῆ ἢ ἀπλῆ ἐπισήμανσις : Ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ τοῦ κρατιδίου, καὶ μάλιστα μετὸ ὄνομα «Μακεδονία» ἢ παράγωγά του, θὰ ἀποτελεῖ θρυαλλίδα καὶ διαρκῆ κίνδυνον εἰς τὰ βόρεια σύνορά μας. Καὶ βεβαίως δὲν πρόκειται τέτοιο κρατίδιο, μετέτοιια ἱστορία γενεθλίων του, νὰ γίνῃ ποτὲ δορυφόρος, ὅπως μετὰ πολλὴν ἀφέλειαν πιστεύεται, ἢ ἀπλῶς σύμμαχος μας.

Ἐναντιθέτως, συμφέρει ἀναμφισβητήτως καὶ τὴν Ἑλλάδα ἢ ἑξαφάνισις τοῦ τεχνητοῦ αὐτοῦ κρατιδίου. Πρῶτον, διότι θὰ ἀπαλλαγῶμε ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω διαρκῆ ἀπειλή. Δεύτερον, διότι τὸ ψεῦδος στὴ διεθνή ζωὴ, ἐν προκειμένῳ στὴν βαλκανικῇ, μετὰ τεχνητὸ κρατίδιο δεκτικὸ νὰ γίνῃ προτεκτοράτο πρὸς θεραπείαν τῶν συμφερόντων ἐξωβαλκανικῶν δυνάμεων, μόνον καλὸ δὲν πρόκειται νὰ κἀνῃ. Καὶ τρίτον, διότι ἡ Ἑλλάς δὲν θὰ κινδυνεύσῃ ἀπὸ ἐνδεχόμενη διάλυσι τοῦ κρατιδίου αὐτοῦ· ἀφοῦ ἢ προσθήκη μερικῶν ἑκταρίων γῆς εἰς τίς γειτονικὰς μας χῶρας (Ἀλβανία, Βουλγαρία, κυρίως) δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ τίς καταστήσῃ περισσότερο ἐπικίνδυνες γιὰ τὴν χώρα μας ἀπὸ ὅ,τι ἤδη εἶναι, ἐὰν καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ποῦ εἶναι. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι, σὲ περίπτωσι διαλύσεως, ἔχει καὶ ἡ Ἑλλάς ἀναμφισβητήτητα ἱστορικὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐδάφους τοῦ κρατιδίου αὐτοῦ».

Καμμία διεθνῆς συγκυρία δὲν μᾶς ἐπιβάλλει υἰοθέτησιν πολιτικῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας.

25.- Εἶναι δεδομένον, ὅτι ἡ ὑποδειχθεῖσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδίους, ὑπευθύνως, δι' αὐτὸ καὶ ὄχι δημοσίως [ἀκριβῶς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς προγραμματισμένως ἐκσφενδονιζομένης ἀπὸ ρυπαρογράφους, ὑπηρετάς τοῦ Ἐπιβούλου Ἀνθελληνικοῦ Σχεδιασμοῦ, συνήθους μομφῆς, ὅτι πρὸς μόνην τὴν... αὐτοπροβολὴν μου ἀποσκοπῶ μετὰ πᾶν ὅ,τι λέγω ἢ πράττω, - φαίνεται, ὅτι εἰς αὐτοὺς ἢ ἔννοια τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος εἶναι ἄγνωστος !], πολιτικῆ ἐπὶ τοῦ Σκοπιανοῦ δὲν ἠκολουθήθη. Ἄλλὰ καὶ ἐδῶ ποῦ ἐφθάσαμεν τώρα, δηλαδὴ παρὰ τὰ ἔκτοτε ἐπελθόντα

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

(διμερείς αναγνωρίσεις του κρατιδίου των Σκοπίων, κλπ.), φρονῶ, ὅτι *αἱ ἀνωτέρω θέσεις δὲν ἀπώλεσαν ἀκόμη ἐξ ὀλοκλήρου τὴν πρακτικὴν, πολιτικὴν, χρησιμότητά των*, δι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ παρατίθενται. Κυρίως ὅμως καταδεικνύουν κατὰ τρόπον ψηλαφητόν, ὅτι *καμμία διεθνῆς συγκυρία δὲν μᾶς ἐπέβαλλε, οὔτε μᾶς ἐπιβάλλει, ἐν ὧσφι τῆς ἐθνικῆς κρισιμότητος τοῦ ζητήματος διὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, νὰ ἀκολουθήσωμεν πολιτικὴν ἐθνικῆς μειοδοσίας* (τὰ πράγματα πρέπει νὰ λέγωνται μὲ τὸ ὄνομά τους !) ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ. Ἐπομένως, ἐκ τῆς αὐτῆς ἀφειρησίας δέσμευσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, διὰ νὰ ἀποβλέπη εἰς ἀντίθετον πρὸς τὴν θέλησιν τῆς παμψηφίας σχεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτικῆν, ἀ ν τ ι κ ε ι μ ε ν ι κ ῶ ς δ ἔ ν ὑ π ἄ ρ χ ε ι !

Δεσμεύσεις ἔναντι ξένων ;

26.- Τούτων δεδομένων, δηλαδή *ἀποκλειομένων* τῶν ἐγχωρίων δεσμεύσεων, λόγῳ κοινῶς ἀναγνωριζομένης σχεδὸν ὁμοθύμου ἀξιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐμμείνωμεν εἰς τὴν ἐθνικῶς ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τοῦ σκοπιανοῦ πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ μὴ νοουμένων ἀντικειμενικῶς ἐμποδίων ἢ δεσμεύσεων εἰς τὴν ἄσκησιν αὐτῆς ἐξ αἰτίας διεθνῶς συγκυρίας τῶν περιστάσεων, *τὸ ἀνωτέρω τεθὲν ἐρώτημα καθίσταται ὀδυνηρότερον*. Διότι ἀναγκαστικῶς περιορίζεται εἰς τὸν προβληματισμόν, *μήπως ἢ ἐπὶ τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κρισίμων ἐθνικῶν μας προβλημάτων, διαφαινομένη ἐνδοτικότης τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας ἔχει ἀλλοδαπὴν τὴν προέλευσιν*, μήπως ὀφείλεται εἰς *ξένας ὑπαγορεύσεις*, πρὸς τὰς ὁποίας καὶ ἐπιδεικνύεται *σπουδὴ πρὸς συμμόρφωσιν !*

Αἱ ξένοι ἐπεμβάσεις.

27.- Διὰ τοὺς στοιχειωδῶς ἐνημέρους καὶ μὴ ἐθελοτυφλοῦντας πάντοτε ὑπῆρχον ξένοι ἐπεμβάσεις πρὸς ποδηγέτησιν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Ἐὰν αὐτὸ ἀποτελῆ τὸν κανόνα, διαχρονικῶς μάλιστα ἐπαληθευόμενον, δι' ὅλα τὰ ἡσσοнос ἰσχύος καὶ μικρὰ κράτη, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος αἱ ξένοι ἐπεμβάσεις, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς *ὠμαὶ καὶ ἀπροκάλυπτοι, μὲ βαρύτατον πάντοτε εἰς βάρος τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων μας τμήμα*. Καὶ αἱ ξένοι αὐταὶ, πρὸς ὑπηρετήσιν τῶν ἐκάστοτε συμφερόντων τοῦ ἐπεμβαίνοντος πάντοτε, ἐπεμβάσεις πρὸς ἀνθρώπους γίνονται καὶ δι' ἀνθρώπων τὰ ὑπαγορευόμενα ἐπιτελοῦνται καὶ τὰ προσδοκώμενα εὐδοκιμοῦν. Οὐσιαστικῶς ὅμως εἰς τοῦτο συμβάλλουν καὶ ἀνθρώπινοι ἀδυναμίαι καὶ φιλοδοξίαι, συνοδευόμεναι ἐνίοτε ἀπὸ ὑπερεκτίμησιν - ὁσάκις συντρέχει καὶ ἐθνικὴ εὐαισθησία - τῶν ἰδίων ἱκανοτήτων ἀποτροπῆς ἀπευκταίων ἐνδεχομένων, τῶν ἐθνικῶς **ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ**

δυσαρέστων, καὶ παραγνώρισιν συγχρόνως τῆς λαϊκῆς σοφίας αἰώνων, ὅτι ὁ κατήφορος εἰς τοῦ κακοῦ τὴν σκάλα σταματημὸ δὲν ἔχει !

Αἱ ἡγεσίαι κατασκευάζονται.

28.- Καὶ τὸ ἐπισειόμενον, οὐσιαστικῶς δι' ἔθνικὰ παραστρατήματα, *δέλεαρ* εἶναι βεβαίως *ἰσχυρότατον*. Ἐκφράζεται εἰς τὸν κανόνα, ὅτι, κατ' ἔξοχὴν εἰς τὰς ἡμέρας μας, **αἱ ἡγεσίαι, αἱ ποικίλαι ἡγεσίαι, δὲν ἀναδεικνύονται ἀξιολογικῶς, ἀλλὰ κατασκευάζονται.**

Ἐὰν αὐτὸ συμβαίῃ εἰς χώραν μεγάλην, τὴν βορειοαμερικανικὴν συμπολιτείαν, ὅπως ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τῆς Ἰαίξενχάουερ (μὴ ἐπαγγελματίας πολιτικός, δι' αὐτὸ καὶ) δὲν ἐδίστασε νὰ τονίσῃ, μὲ τὰς καταγγελίας του διὰ τὸ στρατιωτικο-βιομηχανικὸν σύμπλεγμα τῶν Η.Π.Α., **κατὰ πολλαπλασίως μείζονα λόγον ἰσχύει διὰ τὴν μικρὰν μας Ἑλλάδα.** Καὶ δὲν πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ! Διότι :

α) ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν λησμονεῖ τὴν ἐναντίον τῆς ἰσχυροῦσης συνταγματικῆς τάξεως, μὲ τὴν ἐπίκλησιν τῆς περιφήμου θεωρίας τοῦ κηπουροῦ, *εὐνοιοκρατικὴν ἀνάδειξιν Πρωθυπουργοῦ* καὶ ἐκβιαστικὴν μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν *ὑπόδειξιν του ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος*, διαδόχου ἀποβιώσαντος σεμνοῦ καὶ ἀναμφισβητήτου πατριωτισμοῦ πολιτικοῦ, ὅταν μάλιστα τούτων προηγήθη περίφημον *μνημόνιον περὶ κλεισίματος τοῦ Κυπριακοῦ, ὑπόσχεσις, ἢ ὅποια καὶ ἀκολουθῶς ἐξεπληρώθη !*

β) Εἶναι ἀκόμη αὐτὰ τὰ ὅποια *ἐνυπογράφως πλέον, μὲ ἄρθρα καὶ βιβλία* εὐρέως κυκλοφοροῦντα, *ἔρχονται εἰς τὴν δημοσιότητα περὶ ἐνεργημάτων* (*ὑποτελείας καὶ ὑποταγῆς ἐναντι τῶν ξένων, ἔθνικῶς, κατὰ τὸν ἐπιεικέστερον χαρακτηρισμὸν, ἀπαραδέκτων*) *πολιτικῶν μας ἀνδρῶν*, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν αἰσθάνονται κἂν τὴν ἀνάγκην (*ὑποχρέωσιν ἐναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον ἐπὶ τέλος ἐκπροσωποῦν*) *οὔτε εἰς ἀπλὴν διάψευσιν νὰ προέλθουν*, ἐπιτείνοντες ἔτσι καὶ αὐτοὶ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σύγχυσιν. Ἐνῶ συγχρόνως ἐδραιοῦνται αἱ ὑπόνοιαι, ὅτι *περὶ προγραμματισμένης ἐκστρατείας, κινουμένης ὑπὸ ξένων πρακτόρων, πρόκειται πρὸς ἐκφοβισμόν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἵνα*, ἐν ὄψει τῶν εὐθέως καταμαρτυρουμένων εἰς βάρος τῶν πολιτικῶν μας, χωρὶς οὐδενὸς οὔτε τὴν ἀπλὴν διάψευσιν, *ὑποκύψῃ οὗτος τελικῶς εἰς τὴν μοῖραν του*, ἐντόνως ἐπισημαιομένου, ὅτι *αὐτὴ ἀπὸ ἄλλους καθορίζεται καὶ εἰς τίποτε δὲν ὠφελεῖ οἰαδήποτε ἐναντίωσις !...*

γ) Εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι *ἡ πολιτικὴ δὲν ἀποτελεῖ πλέον πεδῖον ἀμίλλης ἀληθῶς κατηξιωμένων προσωπικοτήτων, ἀξιολογικῶς ἀναδεικνυομένων λόγω μορφώσεως, φωτεινῆς ἐπαγγελματικῆς ἀναδείξεως, ἐξέχοντος ἠθους καὶ ἀδαμαντίνου χαρακτήρος.* Ἀφοῦ τοιαῦται

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

προσωπικότητες θλιβερώς σπανίζουν ήδη εις τὸν χῶρον τῆς πολιτικῆς, ὅπου, ἀντιθέτως, ἀναδεικνύονται, ἀκόμη καὶ εις ἀνώτατα ἀξιώματα, ὄχι μόνον ἄξιοι, ἀλλὰ καὶ ἀχαρακτήριστοι μετριότητες, πενιχροτάτης μορφώσεως καὶ στενοτάτου πνευματικοῦ καὶ διανοητικοῦ ὀρίζοντος· ὅπως, καταγέλαστοι ὑβρισταί, περιφέροντες δημοσίως ὑπὸ τὴν γενικὴν θυμηδίαν τὴν πεφυσιωμένην τραγικὴν ἡμιμάθειάν των· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι ἦσαν προηγουμένως ἄγνωστοι, ὅπως οἱ ἴδιοι ἀνομολογοῦν, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν τῆς πολυκατοικίας των· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι λόγῳ ἀδυναμίας θελήσεως ἢ πνευματικῆς ἀνεπαρκειᾶς οὔτε ἓν πανεπιστημιακὸν δίπλωμα δὲν κατώρθωσαν ποτὲ νὰ ἀποκτήσουν καὶ ἐν τούτοις διεκδικοῦν νὰ μᾶς κυβερνήσουν· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι ὑπῆρξαν ἀνεπάγγελτοι καὶ ἐπέλεξαν ἀπλῶς τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν ὡς τροφὸν ἑαυτῶν καὶ τῶν οἰκείων των· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι ἀπέφυγαν δολίως ἢ καὶ ἐξηγόρασαν (!) καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν, δηλαδὴ τὴν ἐκπλήρωσιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐκ τοῦ Συντάγματος πρωτίστου καὶ ὑψηλοτέρου ὅλων τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καθηκόντων, ἐπαιρόμενοι μάλιστα μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναισχύντως καὶ προκλητικῶς καὶ δι' αὐτὴν των τὴν λιποταξίαν· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι εἶναι τρόφιμοι (ὑποκείμενοι ἐκ τούτου καὶ εἰς τὰς προσταγὰς των) μυστικῶν καὶ παραμυστικῶν ὀργανώσεων, σωματείων καὶ ἀδελφάτων, τὰ ὅποια δὲν προκαλοῦν μόνον τὴν θλιβεράν, διὰ τὸ ἀνθρώπινον κατάντημα (: τὸ ἐξευτελιστικὸν λειτουργικόν , εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόκεινται, καὶ τὰς δεσμεύσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐφ' ὅρου ζωῆς οἱ μωυόμενοι ὑποβάλλονται !), θυμηδίαν τῶν νουνεχῶν, ἀλλὰ καὶ θητεύουν ἀποδεδειγμένως εἰς ξένα, ὄχι ἑλληνικά, συμφέροντα, μὲ τὴν ἀνεπιφύλακτον ὑποταγὴν εἰς τὰ ξένα κέντρα τῶν ἐν λόγῳ ὀργανώσεων, πληττομένης οὕτως εὐθέως καὶ προκλητικῶς παραβιαζομένης, διὰ τιαύτης συμμετοχῆς, τῆς πρωτίστης καὶ οὐσιωδεστάτης ὑποχρέωσης τοῦ πολιτικοῦ, ὅπως ἐνεργῆ καὶ διάγῃ ἐν πλήρει διαφανείᾳ, ἀποκλειομένης τῆς συμμετοχῆς του εἰς μυστικάς, καὶ δι' αὐτὸ ἐξ ὀρισμοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὴν συντριπτικὴν πλειονοψηφίαν τοῦ λαοῦ, ὑπόπτους παρασυναγωγὰς· **ἄλλοι**, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπλῶς θλιβεροὶ μισθωμένοι ὑπηρεταὶ μεγαλοεργολάβων καὶ ἄλλων ἐπιχειρηματιῶν ἢ καὶ ἰδιοκτητῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας (τύπου καὶ ραδιοτηλεοπτικῶν δικτύων, ὡς ὀργάνων μαζικῆς ἀποβλακώσεως), καταστάντων διὰ συστηματικῆς ἀποκοιμήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πανισχύρων ρυθμιστῶν αὐτῆς τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς μας ζωῆς, χάρις βεβαίως καὶ εἰς τὴν ἐξ ἰδιοτελῶν ὑπολογισμῶν ἀπραξίαν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, ἢ ὁποία οὐσιαστικῶς ἐγκατέλειψεν εἰς χεῖρας τῶν εἰδεχθῶν αὐτῶν παρασίτων αὐτὴν τὴν ἄσκησιν τῆς πολιτικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ Συντάγματος καὶ διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦτο ἀποκλειστικῶς αὐτὴ καὶ μόνον ἐπιφορτισμένη !

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

δ) Προσθέσατε δὲ εἰς αὐτὰ καὶ τὴν *τακτικὴν*, τὴν ὑπὸ τῆς προγονικῆς παραδόσεως ὑποδεικνυομένην διὰ τῆς συμβουλῆς τοῦ τυράννου τῆς Μιλήτου *Θρασυβούλου* πρὸς τὸν τυράννον τῆς Κορίνθου *Περίανδρον*, περὶ τῆς ἀνάγκης ἀποκοπῆς τῶν ὑπερεχόντων σταχύων τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν θέλη τις νὰ διατηρηθῆ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν (βλ. *ΗΡΟΔΟΤΟΥ, Ἱστορίαι V, 92 ζ*), *τακτικὴν ἀκολουθουμένην, τοῦλάχιστον ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν πολιτικῶν μας ἡγετῶν ἔναντι τῶν διακρινομένων, ἀκόμη καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου των κόμματος, - ἀκολουθουμένην δὲ ὄχι ἀναγκαιῶς ἐκ γνώσεως τῆς προγονικῆς σοφίας, ἀλλ' ἐξ ἐνστικτώδους παρορμήσεως χάριν αὐτοσυντηρησίας (!), - διὰ νὰ προκύψουν ἀκεραίως οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους, κατὰ τοὺς χρόνους μας, συνήθως οἱ ἄξιοι, οἱ ἐνάρετοι, οἱ προσοντούχοι καὶ οἱ μορφωμένοι δυστυχῶς μόνον κατ' ἐξαίρεσιν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ κοινά.*

ε) Εἶναι, ἀκόμη, καὶ ὁ ἀμετακινήτως βασιλεύων εἰς τὴν χώραν μας *ἄκρατος νεποτισμός*, κατ' ἀκολουθίαν τοῦ ὁποίου καὶ συνωθοῦνται εἰς τὰ ἔδρανα τοῦ Κοινοβουλίου ἢ καὶ τὰ ὑπουργικὰ ἀξιώματα ἢ τὰς ἐπιζήλους μετακλητὰς θέσεις τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ *τέκνα, ἀδελφοί, ἀνεψιοί, γαμβροὶ καὶ ἄλλοι συγγενεῖς* διατελεσάντων ἢ ἐν ἐνεργείᾳ Πρωθυπουργῶν, Ἀρχηγῶν κομμάτων ἢ καὶ ἰσχυρῶν τοπικῶν κομματάρχων, καίτοι εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων ὅλοι αὐτοὶ μόνον τὴν προκειμένην συγγένειαν ἔχουν ὡς προσόν, ὄντες κατ' οὐσίαν *ἀνεπάγγελτοι, θρηνητικῶς ἀπαίδευτοι ἢ καὶ μετριοτάτης διανοητικῆς ἐμβελείας!*

Ἡ ἀσυδοσία τῶν ξένων.

29.- στ) Εἶναι καὶ ἡ *προκλητικὴ ἀσυδοσία*, τῆς ὁποίας *ἀπολαμβάνουν παντοειδεῖς ξένοι, στρατιωτικοὶ καὶ μὴ, πράκτορες καὶ πρακτορίσκοι, ἀλλὰ καὶ διπλωματικοὶ ἐκπρόσωποι* ἀπὸ τοῦ ταπεινωτέρου μέχρι καὶ τῶν ὑψηλοβάθμων, περιτρέχοντες ἀδιακόπως τὸν ἑλληνικὸν χῶρον διὰ νὰ ραδιορρήσουν, καὶ πραγματοποιοῦντες ἐκτὸς παντὸς θεμιτοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνoῦς Δικαίου, ὀρίου ἀκόμη καὶ τὰς πλέον ἀπιθάνους ἐπαφάς, *προκειμένου νὰ «νουθετήσουν»!* Τὶ τὸ Πεντάγωνον, τὶ στρατιωτικαὶ μονάδες, τὶ Ὑπουργεῖα, τὶ ὑπηρεσίαι καὶ ὀργανισμοί, τὰ πάντα ὑπόκεινται εἰς συχνοτάτας ἐνημερωτικὰς ἐπισκέψεις καλοθελητῶν μας ξένων. Καὶ ἐμεῖς ἀπὸ ἐνημερωτικὰς προσφορὰς ἀμίμητοι! Ἀκόμη καὶ τὸν ...Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπεσκέφθη ὁ πρέσβυς τῶν Η.Π.Α.! Ἀλήθεια, πρὸς τί; Ἐχει δοσοληψίας μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην; *Αὐτὰ δὲν γίνονται πουθενά, εἰς καμμίαν ἀνεξάρτητον χώραν τοῦ κόσμου, πὺ διατηρεῖ τὸν αὐτοσεβασμὸν τῆς.* Ἐδῶ ὄχι μόνον *γίνονται*, ἀλλὰ καὶ *δὲν εὐρέθη οὐδεὶς, νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς ἀσχημονοῦντας ξένους*, ὅτι καὶ ἡ μικρὰ μας χώρα διατηρεῖ τὴν *ἔθνικὴν τῆς ἀξιοπρέπειαν*, ὅτι καὶ ἐδῶ θὰ πρέπει, ὅπως γίνεται καὶ εἰς ὅλα

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀνεξαιρέτως τὰ πράγματι κυριαρχικῶς ἀνεξάρτητα κράτη, νὰ προσφεύγουν, ὡς ἂν θέλουν νὰ ἔχουν τὰς οἰασδῆποτε (ἀνακοινωσίμους, βεβαίως, μόνον !) πληροφορίας περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, εἰς τὸ ἀρμόδιον ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον καὶ μόνον εἶναι, κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, ἐπιτρεπτόν νὰ ὀχλοῦν ! Ἄκομη **καὶ οἱ Πρωθυπουργοὶ μας ὀχλοῦνται, δηλαδὴ ἐπιτρέπουν νὰ ὀχλοῦνται**, ἀπὸ ξένους πρεσβευτάς, ἰδίως αὐτὸν τῶν **Η.Π.Α.**, συχνότατα, πάντοτε ἐνημερωτικῶς, - **καὶ ὅταν δὲν πρόκειται περὶ ἐπιδόσεως ὑπερποντίων ἢ ἄλλων ἐγγράφων παραγγελιῶν ἢ ἐπιθυμιῶν !**

Κάποτε εἶχα διατυπώσει εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν σκέψιν, ὅτι ἡ **πρακτικὴ** αὐτή, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἀπαντᾶται εἰς κανέν ἀνεξάρτητον κράτος καὶ ἐμφανίζει τὸ ἄτοπον εἰς διακρατικὴν ἐπαφὴν ἢ μὲν Ἑλλάς νὰ ἐκπροσωπῆται ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ της, ἢ δὲ ξένη χώρα ὑπὸ ἀπλοῦ ὑπηρεσιακοῦ της ἐκπροσώπου, δηλαδὴ ἀνισομερῶς, ἐπὶ πλέον ἡμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ καὶ ἐπιβλαβής, ὅταν ἐπιδιώκεται ὑπὸ τοῦ συνομιλητοῦ ἄμεσος ἀπάντησις, ἢ ὁποῖα ὅμως καὶ ἐπὶ ὡς ἀπλοῦ ἀντιμετωπιζομένου θέματος, χωρὶς πρόσφατον τῶν δεδομένων του, ἀκόμη καὶ τῶν τελευταίων ὥρῶν, μελέτην, ἐνδεχομένως νὰ περικλείη καὶ παγίδας καὶ δυσαρέστους κινδύνους, ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἡ ἰσομερὴς ἐκατέρωθεν διαβούλευσις καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις καθιστᾶ φυσικὰς, καὶ ἐντελεστέραν μελέτην ἐξασφαλίζει καὶ ἀπὸ βεβιασμένας ἀποφάσεις προφυλάσσει, ἀκόμη καὶ τὰς ὑπαναχωρήσεις δὲν ἀποκλείει. Καὶ ὁ μὲν Πρωθυπουργὸς συνεφώνησε τότε **καὶ ἐπ' αὐτοῦ μαζί μου**, ἀλλὰ ἡ πρακτικὴ δὲν μετεβλήθη...

Ἡ εἰς τὴν ξένην καταφυγή.

30.- ζ) Εἶναι, τέλος, αὐτὰ, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς βλέπομεν μὲ τὴν ἀπροσχημάτιστον σπουδὴν πολιτικῶν μας, ὠρίμων καὶ νεοσσῶν, ταλαντούχων καὶ ἀπελπιστικῶς μετρίων, μετρημένων καὶ ἀδιστάκτων, ποικίλου ἰδεολογικοῦ φάσματος (κατ' ἀλήθειαν, ἄλλωστε, **αἱ ἰδεολογικαὶ διαφοραὶ ὑπάρχουν μόνον** εἰς τὴν ἐτικέτταν, χρειάζονται μόνον πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ πολιτικὴ πρακτικὴ ἐπὶ ἱκανὰ ἤδη ἔτη τὸ ἀποδεικνύει καθημερινῶς !), **νὰ προστρέχουν εἰς ξένην γῆν, ἄλλοι** διὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἐκεῖ ἐπωφελεῖς ἐπαφὰς (μὲ ποίους καὶ πρὸς τί ;), **ἄλλοι** διὰ νὰ... συμπροσευχηθῶν (!) μὲ τὸν Πρόεδρον τῶν Η.Π.Α., **ἄλλοι** διὰ νὰ μαθητεύσουν (νὰ μελετήσουν τὰ συστήματα ὀργανώσεως, φέρ' εἰπεῖν τῆς αὐτοδιοικήσεως, - ὡς ἐὰν αὐτὸ ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ παραμονὴν ὀλίγων ἡμερῶν καί, ἀντιθέτως, δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ ἀναδρομὴν εἰς τὴν πλουσίως ὑπάρχουσαν διὰ κάθε χώραν, τὰς κυριωτέρας τοῦλάχιστον, τοῦ κόσμου βιβλιογραφίαν καὶ λοιπὴν τεκμηρίωσιν !), **ἄλλοι** διὰ νὰ διαλογισθῶν ἐκεῖ εἰς τὰ ξένα (μόνοι ἄραγε ἢ μετ' ἄλλων καὶ ποίων ;) περὶ τοῦ ἰδίου των πολιτικοῦ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

μέλλοντος και, επιστρέφοντες εις την Ελλάδα, είναι εις θέσιν πλέον να μᾶς εἴπουν τὰ σχέδιά των..., κλπ., κλπ.

Ἄδηλον εἶναι πάντως διὰ τοὺς περισσοτέρους ἐξ ὄλων αὐτῶν, μὴ ἔχοντας κατὰ κοινήν ἀντίληψιν, ἐμφανῶς, ἀνθηρὰ οἰκονομικά, δαπάναις τίνων, καὶ πρὸς τί, γίνονται αἱ δαπανηρότατα αὐταὶ πρόσκαιροι ἀποδημῖαι καὶ εἰς τὰ ξένα περιοδεῖαι, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ οἱ πάντες ἐπιστρέφουν, ὡς δηλώνουν τοῦλάχιστον, ἐνημερωμένοι καὶ κατενθουσιασμένοι ! Φαινόμενα βεβαίως ἄκρως ἀπογοητευτικά. Ὅταν ἐπιζητεῖται τόσον ἀπροκαλύπτως εἰς τὴν ξένην τό .. φῶς !...

Ἡ πορεία μας προαναγγέλλεται ἀπὸ τοὺς ξένους.

31.- Ἐν ὄψει κοινῶς ἀντιληπτῶν τοιούτων δεδομένων, δὲν εἶναι βεβαίως καὶ περίεργον, ὅτι ἡ πορεία τῆς χώρας μας ἐπὶ βασικῶν θεμάτων προαναγγέλλεται καὶ αὐτὴ μὲ μοναδικὴν ἀκρίβειαν ἀπὸ τὰ ξένα ! Ἀσφαλῶς διὰ τὴν γνῶσιν ὁ ἐλληνικὸς λαός, - οἱ ξένοι, βλέπετε, κόπτονται, διὰ τὴν ἀνταλλάσσουν μαζί μας πληροφορίας ! -, ἐγκαίρως καὶ τὴν μὴ ἀμφιβάλλη πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν ὁδηγεῖται !

Ἔτσι, ἐμάθαμε ἐγκαίρως, καὶ παρὰ πόνον δὲν ἔχομεν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πληροφορίας, ἀπὸ στόματος κατ' ἐξοχὴν ἀρμοδίου (!), τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς μεγάλης ὑπερατλαντικῆς φίλης καὶ συμμάχου μας Δημοκρατίας, τῶν Η.Π.Α., ἤδη ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1993, ὅτι τὸν ἀκολουθοῦντα Ὀκτώβριον θὰ εἴχομεν γενικὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ τὰς εἴχομεν !

Ἡ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐξάμηνον γερμανικῆς προεδρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἐπληροφορήθημεν, πάλιν ἐγκαίρως, ἐκ στόματος τοῦ Γάλλου, αὐτὴν τὴν φορὰν, Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἐξαμήνου τῆς γαλλικῆς προεδρίας, ἡ Ἑλλάς θὰ ἦρε τὰς ἀντιρρήσεις της διὰ τὴν τελωνειακὴν ἔνωσιν τῆς Τουρκίας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν (θὰ παρητεῖτο δηλ. τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἀρνησικυρίας, τὸ ὁποῖον κάποτε εἶχε συνδέσει μὲ τὴν στοιχειώδη ἀξίωσιν λήξεως τῆς τουρκικῆς κατοχῆς εἰς τὴν Κύπρον), καὶ ἡ πληροφορία ἤδη ἐπαληθεύεται μὲ τὸν ... ἐθνικὸν μας θρίαμβον (!) (ποὺ τόσον ἐνθυμίζει τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο τῶν Ἰταλῶν τοῦ Μουσολίνι «πίσω, παιδιά, καὶ τοὺς φάγαμε»), ὅτι ἐπιτυχάνομεν τῶρα ὀρισμὸν ἡμερομηνίας ὅχι ἀποχωρήσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, οὔτε βεβαίας εἰσδοχῆς, ἀλλὰ...ἐνάρξεως εἰς ἀπώτερον μέλλον διαπραγματεύσεων διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν, συνεισπράττοντες ὁμῶς συγχρόνως, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς κατανοήσεώς μας, ἀπὸ τοῦδε τὴν κατηγορηματικὴν ἀρνήσιν εἰς αὐτὸ τῆς Τουρκίας, ἐὰν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις δὲν μετάσχη, ὡς τρίτος

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

συμβαλλόμενος, καὶ τὸ Τουρκοκυπριακὸν Κράτος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπειλὴν τῆς *προσαρτήσεως* τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὀψέποτε ἀποτολμηθῆ ἢ ἔνταξις τῆς Κύπρου εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν !

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς...

Ἡ ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. ἐφεύρεσις «μακεδονικῆς μειονότητος» εἰς τὴν Ἑλλάδα !

32.- Τώρα μάλιστα ἀπὸ περισπουδάστους ἐκθέσεις ἐλεεινῶν ξένων *πρακτόρων καὶ πρακτορίσκων*, οἱ ὅποιοι, πρὸς ἐθνικὴν καταισχύνην μας ἀδιακωλύτως, περιτρέχουν τὴν χώραν μας βυσοδομοῦντες καὶ ἀσχημονοῦντες κατὰ τὸν αἰσχρότερον τρόπον, ἐκθέσεις πού ὑποβάλλονται, ἄς σημειωθῆ, εἰς τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., *μανθάνομεν καὶ ὅτι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας μας, καὶ συγκεκριμένως τὴν περιοχὴν Φλωρίνης, Μακεδόνες δὲν εἶναι εἰς τὸ σύνολόν των Ἕλληνες !*

Ἔτσι, *καταγόμενος καὶ ὁ ἴδιος*, ἐκ μητρικῆς γραμμῆς, ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην, *διαφωτίζομαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ ξένον, ἐξ Η.Π.Α., φῶς, ὅτι, ὅπως καὶ οἱ συντοπίται μου, δὲν εἶμαι Ἕλλην, παρὰ τὰ ἀντίθετα, πού ἐπὶ σειρὰς γενεῶν ἐπίστευαν καὶ διεκήρυσσαν οἱ προπάτορές μας καὶ ἐνεφύτευσαν εἰς τὴν καρδιά μας οἱ μανάδες μας, διότι ὅλοι αὐτοὶ...ἐπλανῶντο ! Σὰν δὲν ντρέπονται οἱ ἀχρεῖοι ἐπίβουλοι !*

Μᾶς καθησυχάζουν, βεβαίως, ὅτι περὶ ὑπηρεσιακῶν ἀναφορῶν πρόκειται. καὶ ὄχι ἐπισήμου ἀκόμη θέσεως τῶν Η.Π.Α. ! Μὲ ἄλλους λόγους, δὲν συνετάγη ἀκόμη ἢ δέουσα παραγγελία, δι' αὐτὸ καὶ δὲν γίνεται ἀκόμη ἐπίσημος ἀναγγελία, περὶ ἐθνικῆς μας μεταγραφῆς (!), ὄχι εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας (περὶ Ἱστορίας θὰ μιᾶμε τώρα ; αὐτὴ, κατὰ τοὺς ἀμερικανοὺς φωστῆρες τῆς ραδιουργίας πλανᾶται, δὲν ξέρει !...), ἀλλὰ εἰς τὰ ἀκτύπητα οἰκουμενικὰ δημοτολόγια τῶν Η.Π.Α., ἡμῶν τῶν Μακεδόνων, δι' αὐτὸ καὶ Ἑλλήνων, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν σκέτων Μακεδόνων (: νέου προϊόντος τῆς τεχνολογικῆς ἐποχῆς μας, πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὁποίου συνεργάζονται ἐμμανῶς ἀπὸ ἐτῶν πολλῶν σταλινικὴ ἀνατολὴ καὶ φιλελευθέρα δύσις !...). Πρὸς τὴν ὁποίαν παραγγελίαν καὶ θὰ σπεύσουν ἀσφαλῶς νὰ συμμορφωθοῦν, ὅπως πάντοτε, ἔμπλεοι τοῦ ἐκ τῆς δύσεως φωτός, καὶ ὅλοι οἱ εἰς τὴν χώραν μας θιασῶται καὶ πρωτουργοὶ δῆθεν ρεαλιστικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πρόσωπα τῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ διάφοροι σπουδαιοφανεῖς πεφτυσιωμένοι ἀναλυταί, δεξιοὶ καὶ ἀριστεροί, καθυστερημένοι συντηρητικοὶ καὶ προοδευτικοὶ φωταδισταί, βεβαίως ἀπαξάπαντες, ἐν ὄψει τῶν λεγομένων των, κατὰ κυριολεξίαν πνευματικοὶ ἀρουραῖοι, «τυφλοὶ τὰ τ' ὦτα τὸν τε

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

νοῦν τὰ τ' ὄμματα» ὄντες ὡς πρὸς τὰ τεκταινόμενα, τὰ συντελούμενα καὶ τὰ ἐπερχόμενα εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ !...

Χωρὶς ὁμῶς πάλιν καὶ νὰ ἀποτολμοῦν μέχρι στιγμῆς ὅλοι οἱ ἐν λόγῳ ταγοὶ μας καὶ νὰ φανερώσουν τὴν συμμόρφωσιν αὐτὴν πρὸς τόν, πάντοτε ἐξαπατῶμενον, ἑλληνικὸν λαόν !...

Τὸ ἐκ τῆς Δύσεως «φῶς» . «Ἡ Νέα Ἐποχὴ» .

33.- Ποῖον εἶναι τώρα τὸ ἐκ τῆς Δύσεως, - εἰς τὴν ὁποίαν ὑπὸ τὸ κράτος ἱστορικῆς, πνευματικῆς, διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἐκπτώσεως διακηρύσσεται ἐπισήμως τόσον ...ὑπερηφάνως (!) ὅτι «ἀνήκομεν» -, «φῶς» εἶναι ὀλοφάνερον. Ὀνομάζεται «Νέα Ἐποχὴ» («New Age») τῆς διεθνoῦς τάξεως πραγμάτων, τῆς ὁποίας τὸ λίκνον καὶ τὸ ἐργαστήριον εὐρίσκονται εἰς τὴν ὑπερατλαντικὴν Δημοκρατίαν, ἐνῶ οἱ πλόκαμοι, τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα καὶ αἱ ομάδες κρούσεως, διαχειμάζουν καὶ παραθερίζουν, μεμυημένοι ἰθαγενεῖς αὐτοί, εἰς τοὺς τόπους καταγωγῆς των, τὰ κατ' ἰδίαν κράτη ! Δημιούργημα πολυεθνικῶν ἐταιριῶν ἀπιστεῦτως μεγάλης δυναμικότητος (κεφαλαίου), κηδεμονομένων ὀλοσχερῶς ὑπὸ τῆς γνωστῆς εἰς ὅλους μειονοψηφίας, πὺ καταδυναστεύει λαοὺς καὶ κυβερνήσεις ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ὡς ἰδεολογία μόνον τὰ συμφέροντα αὐτῶν ὑπηρετεῖ καὶ μόνον εἰς τὴν προαγωγὴν των συντελεῖ : δηλαδὴ εἰς τὴν ἀγριωτέραν κατὰ τὸ δυνατόν ἐκμετάλλευσιν τῆς οἰκουμένης ὀλοκλήρου, μὲ τὰ κατὰ τόπους παραρτήματα τῶν ἐταιριῶν ! Οἱ κατ' ἰδίαν λαοὶ ὀδηγοῦνται πλέον πρὸς πολτοποίησιν, διὰ νὰ εἶναι ἀνετωτέρα ἢ ἐκμετάλλευσίς των, μὲ τὴν ἐκρίζωσιν παντὸς ἐπικινδύνου στοιχείου ἰδιοσυστασίας των, ὅπως εἶναι πρὸ παντὸς ἡ ἱστορία καὶ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ ἔθνικόν των φρόνημα.

Ἐπιχειρήσεις γιγαντιαία, προωθουμένη μὲ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀπατηλὸν προσωπεῖον τοῦ «οἰκουμενισμοῦ» καὶ τῆς «διεθνoῦς συναδελφώσεως καὶ εἰρήνης» ! Ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων καὶ ἐπιδιώκονται εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς :

Ἡ δολοφονία τῆς γλώσσης μας.

34.- α) καὶ τῆς γλώσσης μας ἢ ὀλοσχερῆς ἐξαφάνισης. Προάγγελοι ὑπῆρξαν τὰ κατενεχθέντα ἤδη κατ' αὐτῆς πλήγματα μὲ τὴν νομοθετικὴν κατάργησιν τῆς διδασκαλίας τῆς ἀρχαίας, καίτοι ἀναφαιρέτου ρίζης καὶ κρηπιδώματος τῆς σημερινῆς μας γλώσσης, καὶ τὴν υἰοθέτησιν γλώσσης τεχνητῆς («ξυλίνης») καὶ ἀνοήτου, ὡς καὶ τοῦ θρηνητικoῦ μονοτονικοῦ, κυριολεκτικῶς ἀτόνου καὶ ἀπνευματίστου συστήματος γραφῆς ! Αὐτὰ ἐτελεσιουργήθησαν, τὸ πρῶτον ἐπὶ κυβερνήσεως Κωνσταντῖνου Καραμανλῆ καὶ Ὑπουργοῦ Παιδείας Γεωργίου Ράλλη, ἀναδειχθέντος ἀκολούθως καὶ αὐτοῦ εἰς Πρωθυπουργόν· τὸ δεύτερον ἐπὶ κυβερνήσεως τοῦ

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

καὶ νῦν Πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου καὶ Ὑπουργοῦ Παιδείας Ἐλευθερίου Βερυβάκη.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τραγικώτατα : ἡχρηστεύθη ἡ πνευματικὴ παραγωγή, ἐπιστημονικὴ καὶ ἄλλη, καὶ τῶν τελευταίων 160 ἐτῶν ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ βίου, ἀφοῦ πλέον οἱ ἑλληνόπαιδες δὲν ἠμποροῦν νὰ τὴν ἐννοήσουν ! Λεξιπενία ἀφάνταστος, ἀληθινὸς πνευματικὸς ξερριζωμὸς ! Ἐπὶ θύραις δ' εὐρίσκεται, δειλῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐμφανιζομένη, καὶ ἡ μετάπτωσις μας εἰς ἀπλὴν φωνητικὴν γραφήν, δηλαδὴ ἡ πλήρης λατινοποίησις τῆς γλώσσης μας.

Ἡ ἐπιβουλὴ εἶναι καὶ πάλιν ἀλλοδαπῆς προελεύσεως. Ἔτσι εἰς τὰ «ψιλὰ» τῶν ἐφημερίδων ἀνεγράφη ἐσχάτως, ὅτι ἤδη μεταξὺ τῶν χρηστῶν τοῦ καὶ εἰς τὴν χώραν μας διαφημιζομένου παγκοσμίου δικτύου ἐπικοινωνίας μέσῳ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν ("Internet") κυκλοφορεῖ ἡ Ὀδύσεια τοῦ Ὀμήρου εἰς τὴν ἑλληνικὴν μὲν, ἀλλὰ μὲ λατινικοὺς χαρακτήρας. Καὶ οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς ποικιλωνύμους ταγούς μας ἐκινήθη. Μεμονωμένα μόνον φωναὶ Ἑλλήνων πατριωτῶν ἀνεφάνησαν εἰς τὸ πέλαγος τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας. Μήπως μᾶς προετοιμάζουν καὶ αὐτὴν τὴν ἐπαίσχυντον συνθηκολόγησιν ;

Ἡ κατάργησις τῆς Ἱστορίας.

35.- β) καὶ τῆς Ἱστορίας ἢ κατάργησις, ὡς μὲ τὴν ἐπιχείρησιν καταγραφῆς καὶ διδασκαλίας τοῦ λοιποῦ μόνον κοινῆς Ἱστορίας τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔτσι καὶ ἀνερευθριάστως ἐξαλείφεται (ἀπὸ τὸν κ.Ντυροζέλ, τιμώμενον ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς παρ' ἡμῖν πνευματικὸς ἀρouraίους !) ὀλόκληρος ἡ ὑπερχιλιετὴς ἐποποιῖα τῆς ἑλληνικῆς μεσαιωνικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ Βυζαντινὴ μας Ἱστορία !

Ἡ προτείνεται εἰδικώτερον, ἀπὸ ἐπίσημα δυστυχῶς χεῖλη, τὸν Ἑλληνα Ὑπουργὸν Παιδείας, ἡ συγγραφὴ καὶ ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία εἰς τοὺς Ἑλληνόπαιδας μόνον κοινῆς Ἱστορίας ὅλων τῶν βαλκανικῶν λαῶν, διὰ νὰ ἀπαλειφθοῦν ὅσα στοιχεῖα ἐμφανίζουσιν συγκρούσεις καὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν αὐτῶν ! Ἄλλ' ὦ ἀγαθὴ ἢ ἀγαθοί, ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν (αὐτῶν ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων Ἰλλυριῶν), οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς μόνον ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ βου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 7ου μ.Χ. αἰῶνος ἐμφανίζονται εἰς τὴν Βαλκανικὴν, τῆς ὁποίας καὶ ἡ Ἱστορία ἔκτοτε μόνον ἀπὸ αἱματηροτάτας συγκρούσεις κυρίως μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς συγκροτεῖται. Ποία, λοιπόν, κοινὴ Ἱστορία τῶν βαλκανικῶν λαῶν ὑπάρχει διὰ τὴν μέχρι τοῦ 7ου μ.Χ. αἰῶνος περίοδον, διὰ νὰ καταγραφῆ καὶ διδαχθῆ ; Καὶ ποία καὶ διὰ τὴν ἔκτοτε, καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας περίοδον (νὰ μὴ ξεχνοῦμε ἀκόμη καὶ τὴν μετὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον ἐναντίον τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος ἔνοπλον

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἐπιβουλὴν τῶν βορείων γειτόνων μας !), ἐὰν ἀφαιρεθοῦν αἱ συγκρούσεις καὶ οἱ ἀνταγωνισμοὶ τῶν λαῶν ; Αὐτὰ εἶναι **κοινῶς γνωστά**, ἐπομένως **μόνον ἀγαθοὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι οἱ τοιαῦτα**, ὡς ἐμπνευσταὶ ἢ ἐκτελεσταὶ σχεδίων ἄλλων, ἀπεργαζόμενοι...

Ἡ κατάπνιξις τῆς ἐθνικῆς μας αὐτοσυνειδησίας.

36.- γ) καὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας ἢ κατάπνιξις. Ἐγχείρημα εἰς τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν προσφέρονται αἱ **Η.Π.Α.**, ἀφοῦ ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀπὸ πανσπερμίαν ἐθνοτήτων συγκροτεῖται καὶ ἔτσι ἐκ τῶν πραγμάτων **ἀδυνατοῦν νὰ ἐννοήσουν τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον**, τὸ ὁποῖον ἢ **ἐπίγνωσις ὁμογενείας προσπορίζει** αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔκανε καὶ τοὺς Ἕλληνες τῆς διασπορᾶς (ὅπως τοὺς μετανάστες τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ σκλαβωμένους τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς Κύπρου !) νὰ προστρέξουν κατὰ τὴν ἐθνεγεργίαν τοῦ 1821, τὴν ἀπελευθερωτικὴν ἐξόρμησιν τοῦ 1912-1913 ἢ καὶ κατὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον, ὑπακούοντες εἰς τῆς ἀγωνιζομένης ἢ κινδυνευούσης Πατρίδος τὸ κάλεσμα· αὐτὸ ἀκόμη, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὴν **ἀνωτέραν**, ὑπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, **στάθμην κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης**, ἀλλὰ καὶ τὴν **ἀναφαιρέτον βαθμίδα καλλιέργειας ἀληθῶς οἰκουμενικοῦ πνεύματος !** Ἀλήθεια, ἐὰν δὲν ἀγαπήσω πρῶτα τοὺς ὁμοεθνεῖς μου, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσω καὶ νὰ καλλιεργήσω ἀγάπη ἀληθινὴ γιὰ τοὺς ξένους ;

Ἐξηγεῖται λοιπὸν ἐκ τῶν πραγμάτων, διατὶ μὲ τόσην ἄνεσιν ἐνεργοῦν αἱ **Η.Π.Α.**, **ἀδιαφοροῦσαι πλήρως διὰ τὰς ἐθνικὰς εὐαισθησίας** τῶν ἄλλων, ἔτσι δὲ ἐρμηνεύεται καὶ ἡ, χάριν ἰδιοτελείας, δηλαδὴ προωθήσεως ἀνομολογήτων σκοπῶν πολυεθνικῶν ἐταιριῶν, μεγάλη **(συν)εὐθύνη των διὰ τὴν δημιουργίαν σήμερον τοῦ σκοπιανοῦ ζητήματος** καὶ, συνακολούθως, ὁ ἐκ μέρους των **ταπεινωτικὸς μυκτηρισμὸς τῶν ἐλληνικῶν θέσεων** ἀλλὰ καὶ ὁ **εἰδεχθῆς καὶ ἀπροκάλυπτος βιασμὸς τῆς Ἱστορίας**, τὸν ὁποῖον τόσον ἐπιμόνως, μαζὶ καὶ μὲ ἄλλους βεβαίως «φίλους» καὶ «συμμάχους» μας, ἐπιδιώκουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐπιβάλλουν ! Καὶ αὐτὰ εἰς βάρος τῆς ἀληθῶς μόνης πιστῆς φίλης καὶ συμμάχου των Ἑλλάδος !... **Μᾶς προσφέρουν βεβαίως διάτρητον τὸ ἰδεολογικὸν των ἐπικάλυμμα : πρὸς Θεοῦ, ὄχι ἐθνικισμοί !**

Καὶ οἱ **ἐγχώριοι ψιττακοὶ** (κοινῶς, παπαγάλοι !) σπεύδουν νὰ ἐγκολπωθοῦν τῆς νέας «ἰδεολογίας» τὰ προστάγματα καὶ ἐξαπολύουν **ἀράς καὶ ἐξορκισμοὺς ἐναντίον τοῦ «ἐθνικισμοῦ»** ὡς δείγματος ἀπαραδέκτου σκοταδισμοῦ καὶ φασισμοῦ ! **Σπάνια εἶναι αἱ περιπτώσεις τοιαύτης ἐκτάσεως ἠθελημένης διανοητικῆς διαστροφῆς καὶ ἐσκεμμένου**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀντιπνευματικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ· ἀφοῦ ἐθνικιστῆς εἶναι καὶ σημαίνει ἀπλῶς φιλόπατρις καὶ τίποτε ἄλλο ! Καὶ ἡ προσωνομία «ἐθνικιστῆς» μόνον τὴν ὑπερηφάνειαν προσπορίζει, διότι χαρακτηρίζει ἐκεῖνον, πού ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ τάρταρα ἐλεεινοῦ ἐγκεντρισμοῦ καὶ ἀτομικισμοῦ καὶ τάσσεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλησίον του, τῆς ἐθνικῆς του κοινότητος !

Ἄς κάνουν τὸν κόπον οἱ ἀντιθέτως φωνασκοῦντες «προοδευτικοὶ» σκοταδιστὰι πάσης προελεύσεως καὶ τοποθετήσεως, ὅσοι καλόπιστοι, νὰ διαβάσουν τὸ ἐξαίρετον δοκίμιον «Ὁ Ἐθνικισμὸς» τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου, πατρός τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», τόμος Α', τεῦχος α', Σεπτ.-Δεκ. 1916 (ἀναδημοσίευσις εἰς τόμον Ἀλεξάνδρου ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Μελέτες, Λόγοι, Ἄρθρα, ἐπιμέλεια Ξ. Λευκοπαρίδη, Ἀθῆναι 1957, σελ.220 ἕως 258). Διὰ νὰ πληροφορηθοῦν ἐπὶ τέλους ἐξ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἐθνικισμὸς εἶναι ἡ ἄρνησις καθ' ἑαυτῆς μορφῆς ὑποτελείας εἰς τοὺς ξένους καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀληθοῦς ἀνεξαρτησίας : εἶναι «ἡ ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς συνδυασμένης πάντοτε μὲ οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν ξενικῆς πολιτικῆς ἐπιβολῆς» - συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς τὸν δημοκρατισμὸν - «βλάπτει τὰ συμφέροντα τῶν εὐπόρων καὶ οἰκονομικῶς ἰσχυρῶν τάξεων», δι' αὐτὸ καὶ «παρατηρεῖται χαλάρωσις τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος εἰς χρηματιστικούς καὶ ἐμπορικούς κύκλους, εὐρισκομένους εἰς στενὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ξένους καὶ ἔχοντας κοινὰ μὲ αὐτοὺς συμφέροντα» - καὶ ἀκόμη «εἶναι ὄρος προόδου καὶ πολιτισμοῦ» (ἐνθ' ἄνωτ. ἀντιστοίχως σελ. 248, 244, 249, 257) ... Δηλαδή, ἐθνικιστῆς σημαίνει τὸν ἀληθινὸν, μὲ φιλάλληλα αἰσθήματα καὶ συμπεριφορὰ, δημοκράτην, τὸν ἐλεύθερον καὶ πολιτισμένον ἄνθρωπον καὶ ὑπεύθυνον πολίτην !...

Καὶ ἂς ἐγκύψουν ἀκόμη οἱ ἀντιφρονοῦντες εἰς τὴν προφητικὴν πρόβλεψιν, ἥδη ἔκτοτε (1916!), τοῦ μεγάλου καὶ ἀληθοῦς αὐτοῦ δημοκράτου, περὶ δημιουργίας, λόγῳ τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας καὶ πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν , ἀνωτέρων πολιτειακῶν συνασπισμῶν, διὰ νὰ ἐπισημάνη ὁμως εὐθὺς ἐν συνεχείᾳ, ὅτι οἱ πολιτειακοὶ αὐτοὶ σχηματισμοὶ θὰ εἶναι ὠφέλιμοι καὶ βιώσιμοι, ἐὰν στηριχθοῦν εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνοτήτων, δηλ. ἐὰν ἀφήσουν μεγάλην ἐλευθερίαν κινήσεως εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἀποκλείουν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τῶν ἄλλων (ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 258). Ὅποτε καὶ συνετιζόμενοι, ὅσοι καλόπιστοι, ἀσφαλῶς θὰ ἐγκαταλείψουν τὰς σταλινικὰς ἀρὰς κατὰ τοῦ ἐθνικισμοῦ.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἐρωτήματα.

37.- *Αὐτοῦ τοῦ ἐκ τῆς Δύσεως «φωτός» τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καλούμεθα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὅπως ἄλλωστε καὶ οἱ ἄλλοι λαοί, νὰ γίνουμε κοινωνοί. Καὶ σπενύδουμε νὰ τὸ ἐγκολπωθοῦμε. Ἀκριβῶς σὰν τὶς σκνίπες, ποὺ προστρέχουν στὸ «φῶς» τῶν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἐκεῖ θὰ τσουρουφλισθοῦν, ἐκεῖ ὁ θάνατος τὶς ἀναμένει!*

Εἶναι ἄραγε χωρὶς σημασία, ἐπὶ πλέον τῶν ὄσων ἀνωτέρω ἐξετέθησαν, τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τὴν «Νέα Ἐποχή» καὶ τὸ ἔμβλημά της (: τὸ «οὐράνιον τόξον») ἤντησαν τὸ ὄνομα καὶ ἐνεπνεύσθησαν τὶς ἐξεικονίσεις τους (τὰ σήματά τους) εἰς τὴν χώραν μας ἀκόμη καὶ δημοτικοὶ καὶ κομματικοὶ συνδυασμοὶ (μὴ ξεχνᾶμε, ὅτι «Οὐράνιο Τόξο» ὠνομάζοντο καὶ οἱ συνδυασμοὶ παραμεθορίων περιοχῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐπαγίδευσαν εἰς τὰς τάξεις των, ἔστω ἐλάχιστον, ἀριθμὸν παραπλανηθέντων ἀδελφῶν μας, Ἑλλήνων Μακεδόνων), καὶ ὅτι συνεχῶς περὶ «Νέας Ἐποχῆς» μᾶς ὀμιλοῦν ἀξιόλογα, κατὰ τὰ ἄλλα, στελέχη ὄλων τῶν κομματικῶν (μὲ τὴν ἐξαίρεσιν μόνον τοῦ Κ.Κ.Ε.) σχηματισμῶν, παλαιῶν καὶ νεοπαγῶν ;

Τὰ περὶ τοῦ «Σκοπιανοῦ» θεμελιώνουν τὸν προκείμενον προβληματισμόν

38.- *Ὁ τέως Πρωθυπουργὸς μὲ τὰ ὅσα περὶ τοῦ σκοπιανοῦ προβλήματος ἀνέπτυξε ὑπῆρξεν ἰδιαίτερος ἀποκαλυπτικὸς καὶ ἰκανῶς ἐθεμελίωσε τὸν προκείμενον προβληματισμόν.*

Ἡ πολιτικὴ μας ζωὴ χειραγωγεῖται ἀπὸ ξένους.

39.- *Καὶ ὁ προβληματισμὸς αὐτὸς περαιτέρω ἐπιβαρύνεται μὲ τὰ ὅσα ὁ Κύριος Μητσοτάκης ἐν συνεχείᾳ ἐξέθεσε σχετικῶς πρὸς τὴν διάσκεψιν τῆς Βουλιαγμένης τῆς 1ης Μαΐου 1993, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἰς τὴν ἰδικὴν του πρωτοβουλίαν ὀφειλομένην, ἤλθε, ὅπως εἶπε, ἡ Σερβία καὶ ὁ Πρόεδρος της Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Δύσιν, ἀπετράπη ἡ γενίκευσις τοῦ πολέμου καὶ ἐδημιουργήθησαν αἱ προϋποθέσεις εἰρηνικῆς ἐπιλύσεως τοῦ Νοτιοσλαβικοῦ. Συγκεκριμένως, δικαίως ὑπερηφανευόμενος ὁ τέως Πρωθυπουργὸς, παρετήρησε, ἐκτὸς τοῦ ἔχοντος διανεμηθῆ κειμένου τῆς ὀμιλίας του (τὸν ἤκουσαν οἱ παρόντες, ἀλλὰ καὶ οἱ παρακολουθήσαντες, ὡς ὁ γράφων, τὴν ὀμιλίαν του κατὰ τὴν τηλεοπτικὴν της μετάδοσιν ἀπὸ τὸ TELE-CITY), ὅτι ἡ ἐπιτυχία του αὐτῆ ἐστοίχισε τόσον καὶ εἰς τὸ κόμμα του, τὴν Νεάν Δημοκρατίαν, καὶ τὸν ἴδιον προσωπικῶς. Ἀλλὰ, ἐπακολουθήσαντα*

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

τῆς διασκέψεως ἐκείνης δεινὰ ὑπῆρξαν, διὰ μὲν τὴν “**Νέαν Δημοκρατίαν**”, ἢ **ἐξαγγελία**, ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς διασκέψεως, τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης προβλέψεως τοῦ **Ἵπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., περὶ ἐκλογῶν** κατὰ τὸν ἐρχόμενον **Ὀκτώβριον (1993)**, αἱ ὁποῖαι καὶ πράγματι ἔγιναν καὶ ὠδήγησαν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν τῆς ἀπὸ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας· διὰ δὲ τὸν **ἴδιον Κύριον Μητσοτάκην** ἢ, μετὰ τὰς ἐκλογάς, **ἀπομάκρυνσίς του ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος.**

Ἐάν, λοιπόν, τὰ δύο αὐτὰ δεινὰ, σοβαρώτατα ὄντως γεγονότα τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς, συνδέονται αἰτιωδῶς πρὸς τὴν ἀναμφισβήτητον διπλωματικὴν ἐκείνην ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τοῦ προσωπικοῦ μόχθου τοῦ Ἑλληνοσ Πρωθυπουργοῦ, ὡς αἰτιατὰ πρὸς αἴτιον, ὅπως ὁ ἴδιος ὑπηνίχθη, τό πρᾶγμα εἶναι **περισσότερον ἀπὸ ἀνησυχητικόν.** Διότι, μὲ δεδομένον, ὅτι μόνον τὸν ἔπαινον, οὐδενὸς δὲ τὸν ψόγον, ὁ χειρισμὸς ἐκεῖνος τοῦ Πρωθυπουργοῦ συνήνητησεν ἐν Ἑλλάδι, **καταδεικνύεται πλέον ψηλαφητῶς, ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς δὲν χωρεῖ αὐτονόμως, ἀλλὰ προσδιορίζεται ἀπὸ ξένους διατάκτας, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔχουν τὸν τρόπον νὰ τιμωροῦν δι’ ἐξουδετερώσεως ἐκείνους (κόμματα καὶ ἡγετικά στελέχη των), ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῶν ὁποίων ἐνοχλοῦνται !...**

Μήπως λοιπόν οἱ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας καὶ **ἀνεξαρτησίας κομψασμοὶ εἶναι τραγικῶς ἀθμελίωτοι** καὶ μᾶς ἀρκεῖ, χάρις εἰς ἑλληνικὰς βεβαίως συνεργείας, ἢ ἰδιότης ἀπλῆς ρωμαϊκῆς ἐπαρχίας, ἢ, μὲ πλέον σύγχρονον ὀρολογίαν, ὁ ταπεινὸς τοῦ ξένου **προτεκτοράτου** διὰ τὴν ἱστορικὴν μας Πατρίδα χαρακτηρισμὸς ;...

Ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων.

40.- Τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ προσφέρεται ἐπίσης εἰς ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐπισημάνσεις. Συγκεκριμένως, ὀρθῶς ἐτόνισεν ὁ Κύριος Μητσοτάκης, ὅτι, προκειμένου νὰ διασφαλισθῇ ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις καὶ ἡ ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν λαῶν τῆς βαλκανικῆς, **ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως « ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων ».** Ἄλλὰ **περιέργως, ἐνῶ ἐμνημόνευσε τὴν ἑλληνικὴν μειονότητα τῆς Ἀλβανίας,** δηλαδὴ κυρίως τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς **Βορείου Ἡπείρου, ἠγνόησε παντελῶς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὸ κρατίδιον τῶν Σκοπίων Ἑλληνας,** τοὺς ὁποίους ἡ Ἵφυπουργός του ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κυρία Βιργινία Τσουδεροῦ εἶχεν ὑπολογίσει, εἰς συνέντευξίν τῆς εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, εἰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας (ἀνωτέρω εἰς ἀριθ. 12). Τί σημαίνει ἡ σοβαρωτάτη αὐτὴ παράλειψις ; Ἐγκαταλείπονται εἰς τὸ ἀφομοιωτικὸν ἔλεος τῶν Μακεδόνων τοῦ κ. Γκληγκόρωφ οἱ Ἑλληνες αὐτοί ; Καὶ τὰ ἐρωτήματα πληθαίνουν. Διότι ἡ **Κυρία Τσουδεροῦ** εἰς χρόνον

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ὑστερον τῆς συνεντεύξεώς της αὐτῆς ἀπεμακρύνθη τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐν συνεχείᾳ δὲν συμπεριελήφθη εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς τοῦ κόμματος συνδυασμοὺς.

Ἔχουν τὰ γεγονότα αὐτὰ σχέσιν πρὸς τὴν ἐθνικῶς ἐμπρέπουσαν, ὡς ἀνωτέρω, θέσιν τῆς Κυρίας Τσουδεροῦ καί, ἐὰν ναί, ποῖοι τὰ ὑπηγόρευσαν ;

Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὀνομασίας «Βόρειος Ἡπειρος» .

41.- Σχετικῶς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Βορείου Ἡπείρου ὑπῆρξε μία ἐξοργιστικὴ τοποθέτησις. Ἡ Κυρία **Νίκη Τζαβέλλα**, νεόκοπος βουλευτὴς τῆς Νέας Δημοκρατίας , καταλαβοῦσα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἔδραν τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀθανασίου Κανελλοπούλου, εἰς τηλεοπτικὴν τῆς ἐμφάνισιν ὑπεστήριξεν ἐμμανῶς, ὅτι **πρέπει νὰ ὀμιλοῦμε περὶ Νοτίου Ἀλβανίας καὶ ὄχι Βορείου Ἡπείρου !**

Προτοῦ ἀκουσθῆ ὁ μετ' ἐμφανεστάτου πείσματος ὑποστηρικθεὶς καταφανῶς ἀνιστόρητος καὶ ἐθνοπροδοτικὸς αὐτὸς λόγος, εἶχα διατυπώσει, διὰ δημοσίας δηλώσεώς μου τῆς **12ης Σεπτεμβρίου 1994**, τὴν σύστασιν, κατὰ λέξιν : «ἄς ἐγκαταλειφθῆ ἀμέσως ἀπὸ ὅλους ἡ συνήθεια, πὺν ἀπεκτήθη ἐσχάτως, νὰ γίνεται λόγος περὶ Ἑλλήνων τῆς Ἀλβανίας καὶ ὄχι περὶ Βορειοηπειρωτῶν. Διότι μετὴν διατύπωσιν αὐτὴν ἐκείνο, πὺν ἀρνούμεθα εἰς τὰ Σκόπια, δηλαδὴ τὴν πλαστογράφησι τῆς Ἱστορίας μετὴν οἰκειοποίησι τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, τὸ παραχωροῦμε αὐτοβούλως εἰς τὰ Τίρανα. Ἀφοῦ παγία ἀξίωσις τῶν Τιράνων ἦτο ἀνέκαθεν ἀκριβῶς αὐτό, δηλαδὴ νὰ παύσουμε νὰ ὀμιλοῦμε περὶ Βορείου Ἡπείρου καὶ νὰ χαρακτηρίζουμε τὴν περιοχὴ ὄχι μετὸ ἐθνικὸ τῆς αὐτοῦ ὄνομα, ἀλλὰ ὡς (νότια) Ἀλβανία, νίοθετοῦντες ἔτσι τὴν ἰδικὴν τοὺς πλαστογράφησι τῶν ἱστορικῶν δεδομένων. Δὲν πρέπει οὔτε ἀνεπιγνώτως νὰ διολισθαίνουμε σὲ τέτοιες πρακτικὲς ἐθνικῆς λησμοσύνης, πὺν συνιστοῦν ἀντικειμενικῶς ἀνεπίτρεπτες ἐθνικὲς παραχωρήσεις». Αὐτὰ ἐλέγοντο, ὅταν ἀπλῶς ἤρχισε διαφαινομένη ἡ τάσις ἀντικαταστάσεως εἰς τὸν πολιτικὸν λόγον τῆς, χρησιμοποιομένης ἀνέκαθεν καὶ ἀνεξαίρετως καὶ μόνης ἱστορικῶς ἀκριβοῦς, ὀνομασίας Βόρειος Ἡπειρος μετὸν χαρακτηρισμόν Νότιος Ἀλβανία · πρᾶγμα πὺν θὰ ἠδύνατο ἐπὶ τέλους τότε νὰ ἀποδοθῆ καὶ εἰς συγχωρητὴν παραδρομὴν, καλυπτομένην ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἀσκήσεως καὶ ἐπὶ τῆς περιοχῆς ἐκείνης τῆς Ἀλβανικῆς κυριαρχίας. Ἐλέγοντο δηλαδὴ μετὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ συνειδητῆς μεταβολῆς τῆς ὀνοματοδοσίας τῆς ἑλληνικῆς ἐκείνης περιοχῆς, ἀπλῶς ὡς ἔγκαιρος ἐνημερωτικὴ προειδοποίησις, ὅπως μὴ ἀποδεχθῶμεν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν, αὐτὴν τὴν φορὰν, ἱστορικὴν πλαστογραφίαν. Τὴν ἔστω

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ἀμυδράν, ὅμως, αὐτὴν ἐλπίδα διέλυσε πλέον ἢ ἐσκεμμένη καὶ μετὰ φανατισμοῦ ὑποστηρικθεῖσα ἐθνοπροδοτικῆ, ὡς ἀνωτέρω, θέσις. Βεβαίως δὲν εὐθύνεται ὁ Κύριος Μητσοτάκης διὰ τὰς ἀπόψεις βουλευτοῦ, ὅσονδήποτε καὶ ἂν φαίνεται, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, φιλικῶς προσκειμένης εἰς αὐτόν.

Ἄλλὰ τίθενται τὰ ἐρωτήματα : *Εἶναι ἡ Κυρία Τζαβέλλα τόσο ἀνιστόρητος ;* Ἄλλὰ τότε θὰ πρέπει νὰ ἐλεεινολογοῦμε τὴν τύχην μας, διότι, καίτοι τόσο ἀστοιχειώτος, ἀντιπροσωπεύει τὸ ἔθνος μας (ἄρθρον 51 § 2 τοῦ Συντάγματος) εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ μήπως ἔχει σχέσιν ἢ θέσις τῆς αὐτῆς μετὰ τὴν παιδείαν (μήπως καὶ πολιτικὴν ;), τῆς ὁποίας φέρεται ὅτι ἔτυχε, ἐπὶ μακρὸν, ὡς λέγεται, διαμείνασα εἰς τὰς *Η.Π.Α.*, καὶ τὰς παρομοίας ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις τῶν τελευταίων αὐτῶν ; Ἄλλὰ καὶ τὸ κόμμα τῆς, ἢ «*Νέα Δημοκρατία*», ποῦ θὰ πρέπει καθ' ὑπόθεσιν, ἀφοῦ ἐμφανίζεται ὡς συντηρητικὸς σχηματισμὸς, νὰ κήδεται πρωτίστως τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, πῶς ἐσιώπησε καὶ δὲν τὴν ἐκαυτηρίασε διὰ τὴν ψηλαφητῶς ἀντεθνικὴν θέσιν τῆς ; Ἡ ἀνωτέρω δήλωσίς μου εἶχε λάβει ἀφορμὴν ἀπὸ διατυπώσεις στελεχῶν τῆς Κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πῶς ἐξηγεῖται, λοιπόν, καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ διαφαινομένη πλέον σύγκλισις τῶν δύο μεγαλύτερων, τοῦλάχιστον, τῶν καθ' ὑπόθεσιν κυρίως ἀντιμαχομένων, κομμάτων, δηλαδὴ ἐπὶ ἐδάφους τόσον ἀνιστορήτου καὶ ἐθνικῶς ἐπιληψίμου καὶ, ἐπομένως, κατ' ἐξοχὴν ἐπισφαλοῦς ;

Αἱ σχέσεις μας μετὰ τὴν Ἄλβανίαν.

42.- Ὅρθως ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἐτόνισε, ὅτι πρέπει νὰ προχωρήσῃ ἢ ἐξομάλυνσις τῶν σχέσεών μας μετὰ τὴν Ἄλβανίαν. Κατὰ ποῖον τρόπον δὲν εἶπε. Ἄλλ' ἢ ἐξομάλυνσις αὐτῆς εἶχε συνδεθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του ρητῶς μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὑπὸ τῶν Ἄλβανῶν ἕξι ὄρων. Αὐτοὶ φαίνεται ἤδη νὰ ἐγκατελείφθησαν, ἀφοῦ τοὺς περιωρίσαμεν εἰς μόνην τὴν ἀξίωσιν ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδίκως καταδικασθέντων πέντε βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας, - καταδίκη σατανικῶς μεθοδευθεῖσα διὰ νὰ προσφέρῃ πεδῖον δῆθεν ὑποχωρήσεως εἰς τὸ Ἄλβανικὸν καθεστῶς. Ἄλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Μητσοτάκης δὲν ἀνεφέρθη πλέον, κατὰ τὴν ὁμιλίαν του, εἰς τοὺς ὄρους αὐτούς.

Τὶ σημαίνουν αὐτά; Μήπως καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ σύγκλισις ; Καὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον, ὅταν χαράσσεται μία ἐπὶ συγκεκριμένου θέματος πολιτικῆ, νὰ ἐγκαταλείπεται αὐτῆ τόσο συντόμως, σιωπηρῶς, ἔστω καὶ ἂν ἔχη ἀλλάξει ἐν τῷ μεταξύ, ὡς εἰς τὴν περίπτωσίν μας, τὸ ἐν τῇ κυβερνήσει κόμμα ; Διότι, ποία βεβαιότης προσφέρεται τότε εἰς τοὺς τρίτους, ὡς πρὸς τὴν

σοβαρότητα τῶν θέσεών μας καὶ τὴν ἀπόφασίν μας ὑποστηρίξεως καὶ ἔμμονῆς μας εἰς αὐτάς ;

Καὶ τελικῶς τὰς θέσεις μας ἐκείνας, τὰ ἔξη σημεῖα ... ὑπερηφάνως ἀπελακτίσαμεν μὲ τὴν πρόσφατον *ἐθνικῶς ἀξιοδάκρυτον*, κατὰ τὸν ἐπιεικέστερον χαρακτηρισμόν, *πρωτοβουλίαν μας συνεννοήσεως μὲ τὴν Ἑλβανίαν*. Ἐφοῦ ἡ τόσον ἐπιζητηθεῖσα συνδιαλλαγή ἐπετεύχθη μὲ βαρυτάτας ἐκ μέρους μας παραχωρήσεις ἔναντι κυριολεκτικῶς ἀνυπάρκτων ἀνταλλαγμάτων, ἀφοῦ πρόκειται περὶ αὐτονοήτων ἐκ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ὑποχρεώσεων τῆς Ἑλβανίας. Καὶ *μόνον νέα ἐθνικὰ δεινὰ προσιωνίζεται ἡ νέα αὐτὴ συνθηκολόγησίς μας...*

Αἱ σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν.

43.- Τέλος, ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἐπεσήμανε ὡς ἓνα τῶν στόχων τῆς ἐθνικῆς μας πολιτικῆς τὴν *λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τὴν δρομολόγησιν διακανονισμοῦ τῶν διαφορῶν μας μὲ τὴν Τουρκίαν*, χωρὶς οὐδὲν ἐπ' αὐτῶν νὰ εἶπη καὶ οὐδὲν νὰ προσθέσῃ.

Ἐντιπαρῆλθε ἔτσι τὸ κύριον σῶμα τῶν ἐξωτερικῶν μας προβλημάτων, δηλαδὴ τὸ, συνεχιζόμενον ἐπὶ 21 ἤδη χρόνια, μέγα δράμα τῆς Κύπρου, τὰς ἄλλας σχέσεις μας μὲ τὴν Τουρκίαν, τὰς ἐξάλλους, ἐμφανῶς ἐπεκτατικὰς εἰς βάρος μας ἐπιδιώξεις τῆς, τὰς καθημερινὰς τουρκικὰς παραβιάσεις τοῦ ἑναερίου χώρου μας, τὸν ἀκατανόητον δισταγμὸν ἐπεκτάσεως τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης μας εἰς τὰ δώδεκα ναυτικὰ μίλια, ὡς τὸ Διεθνὲς πλεόν Δίκαιον τῆς Θαλάσσης καθορίζει, τὴν στασιμότητα εἰς τὰς ἐργασίας ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἰδικῆς μας ὑφαλοκρηπίδος, τὴν ἀθλίαν τύχην τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία μὲ τὴν πολιτικὴν τῶν συστηματικῶν διώξεων καθημερινῶς σβῆνει, - *χωρὶς οὔτε λέξιν ἐπὶ ὄλων αὐτῶν καὶ ἄλλων συναφῶν νὰ ἀρθρώσῃ*, ἴσως μὲ τὴν συζητήσιμον ὀπωσδήποτε ἀντίληψιν, ὅτι τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας του οἱ ἐξελίξεις στὰ Βαλκάνια μετὰ τὸ τέλος τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἑλλάδος στὴν περιοχὴ δὲν ἐπέτρεπε νὰ ἐκταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ ἀλήθεια διὰ τὴν Θράκην.

44.- Δὲν παρέλειψεν ὁμοίως, ἀντιθέτως, ὁ τέως Πρωθυπουργὸς νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὴν θρησκευτικὴν μειονότητα τῶν Μουσουλμάνων στὴ Θράκη, ἔναντι τῶν ὁποίων *ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, ὡς ἐτόνισε, «νίοθετήθηκε μία εἰλικρινῆς πολιτικὴ ἰσοτιμίας καὶ ἰσονομίας, τὴν ὁποία θέλω νὰ ἐλπίζω, ὅτι καὶ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις θὰ συνεχίσει».*

Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ ὁμιλητὴς δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν πανθομολογουμένως τραγικὴν τύχην τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος εἰς τὴν

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Τουρκίαν, πρὸς τὴν ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναφερθῆ εἰς τὴν μεταχείρισιν τῆς ἐν Θράκῃ μουσουλμανικῆς μειονότητος ; Καὶ πρὸς τὴν ὁ ἐκδήλωσιν ἀπολογητικὸς ὡς πρὸς αὐτὴν τόνος, μὲ τὴν ἐπισήμανσιν, ὅτι ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, δηλαδὴ μόλις ἀπὸ τοῦ 1990, υἱοθετήθηκε μία εὐλικρινῆς πολιτικὴ ἰσοτιμίας καὶ ἰσονομίας ἔναντι τῶν μουσουλμάνων αὐτῶν ; Δηλαδή, **προηγουμένως δὲν ἐτύγγανον αὐτοὶ πολιτικῆς ἰσοτιμίας καὶ ἰσονομίας ; Ἀποδέχεται, μὲ ἄλλας λέξεις, ὁ τέως Πρωθυπουργὸς τὰς ἐν προκειμένῳ συκοφαντικὰς τουρκικὰς αἰτιάσεις, περὶ δὴθεν κακῆς μεταχειρίσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι μουσουλμανικῆς μειονότητος ; Εἶναι λοιπὸν τόσον ἀπληροφόρητος διὰ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν Θράκην ; Δὲν γνωρίζει, ὅτι οἱ ἐκεῖ μουσουλμάνοι προκλητικῶς ἀσχημονοῦν καὶ μένουσιν ἀνενόχλητοι, ἀσυστόλως παρανομοῦν χωρὶς νὰ διώκωνται, ἐμφανῶς ραδιουργοῦν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ τουρκικοῦ προξενείου καὶ θωπεύονται ; Δὲν γνωρίζει τὰς ρητὰς δημοσίας καταγγελίας, ὅτι τὸ ἐκεῖ τουρκικὸν προξενεῖον καὶ τὸ προσωπικὸν του ἔχουν μεταβληθῆ εἰς εἶδος ἀτύπου συνδιοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ὥστε καὶ σωματικὰς ἀκόμη κυρώσεις νὰ ἐπιβάλλουν εἰς δυστυχεῖς ὁμοθρήσκους των, Ἑλληνας ὑπηκόους, ὡσὰκις αὐτοὶ δὲν συμμορφώνονται πρὸς τὰς ἐπιταγὰς των, ἀντιποιοῦμενοι ἔτσι ἀτιμωρητὶ ἐκδηλώσεις κρατικῆς κυριαρχίας ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ; Δὲν γνωρίζει αὐτό, τὸ ὁποῖον οἱ πάντες, καὶ οἱ κατώτατοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἄλλοι κρατικοὶ λειτουργοὶ ἐκ τῶν ὄσων ὑπηρετοῦν ἢ ἔχουν ὑπηρετήσει εἰς τὴν Θράκην, γνωρίζουν, ὅτι δηλαδὴ ἐκεῖ καταπιεζόμενοι δὲν εἶναι οἱ μουσουλμάνοι, ἀλλὰ ἀντιθέτως οἱ Χριστιανοὶ Ἕλληνες πολῖται, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἔχει δημιουργηθῆ, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, ἓνα κλίμα φοβίας καὶ φυγῆς, ὥστε νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν περιοχὴν, ἐκποιοῦντες τὰς περιουσίας των, αἱ ὁποῖαι καὶ εἰς μουσουλμάνους, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς, περιέρχονται, χωρὶς ἢ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἀποκτώντων νὰ ἐπιτρέπη τοιαύτας ἀγοράς ; Καὶ θὰ ἦτο ποτὲ δυνατόν, ἐὰν οἱ μουσουλμάνοι τῆς Θράκης δὲν ἐτέλουν ὑπὸ καθεστῶς ἰσοτιμίας καὶ ἰσονομίας, νὰ προάγουν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ἔναντίον μας τουρκικὴ ἐπιβουλή κατέστη προκλητικῶς ἐμφανῆς, κατὰ τοιοῦτον ἀλματώδη καὶ ἀνεξέλεγκτον, μὴ δυνάμενον νὰ δικαιολογηθῆ, τρόπον τὴν ἄλλοτε, πάντοτε στάσιμον λόγῳ γενικῆς καθυστερήσεως, ἰσχνὴν περιουσιακὴν των ὑπόστασιν ; Δὲν γνωρίζει τὴν τρομακτικὴν ἔκτασιν τῶν ἐκπονητικῶν αὐτῶν μεταβιβάσεων, αἱ ὁποῖαι οὕτω μὲ ξένον καταδήλως χροῖμαπραγματοποιοῦνται ; Δὲν γνωρίζει, μὲ ἄλλας λέξεις, ὅτι ἡ Θράκη χάνεται σιγά-σιγά διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας πολιτικῆς ἡττοπαθείας καὶ ἐνδοτικῆς καὶ συνεχῶν ὑποχωρήσεων, τὴν ὁποῖαν ἀδιαλείπτως ἐπὶ δεκαετίας ἐκεῖ ἀπαρεγκλίτως ἐτηρήσαμεν καὶ τηροῦμεν, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνοίξουμε κἄν**

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

τὰ μάτια μας ἐνώπιον τῶν ὄσων τραγικῶν, εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐκεῖ συντελοῦνται ; Ὁμολογουμένως **μόνον συγχωρητὴ δὲν εἶναι ἢ παραθεώρησις τῆς στυγνῆς αὐτῆς πραγματικότητος**.. Καὶ τὸ βαρύτερον, ὄχι καὶ νὰ ἐνισχύουμε, ἀθελήτως ἔστω, τὴν τουρκικὴν προπαγάνδαν, περὶ δῆθενκαταπιεζομένηςμουσουλμανικῆς μειονότητος εἰς τὴν Θράκην !...

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΩΣ

Τὰ ἐρωτήματα καὶ ἡ ἀπάντησις.

45.- Τὰ ὅσα προεξετέθησαν ἀφετηριᾶν εἶχον τὴν ὁμιλίαν τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ, αὐτὰ τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος Μητσοτάκης εἶπε, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅσα δὲν εἶπε. **Γεγονότα κατεγράφησαν καὶ ἐρωτήματα εὐλόγα ἐτέθησαν.** Ὅσακις δὲν ἐδόθη ἐπ' αὐτῶν ἀπάντησις εὐρίσκει τὴν ἐξήγησίν του εἴτε εἰς τὴν **ἔλλειψιν ἀληθοῦς καὶ ἀκριβοῦς ὑπὸ τοῦ γράφοντος γνώσεως τῶν δεδομένων**, διὰ νὰ δύναται νὰ ἀχθῆ εὐσταθοῦσα ἀπάντησις (πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἀληθῶν ἐρωτημάτων), εἴτε ἡ ἀπάντησις, **καίτοι ἐνυπάρχουσα εἰς τὴν σκέψιν τοῦ γράφοντος, δὲν ἐκρίθη ἀναγκαῖον ἢ καὶ σκόπιμον νὰ διατυπωθῇ.**

Ἄς προβληματισθῇ ὁ ἀναγνώστης, ἐπὶ τῶν ἀναμφισβητήτων δεδομένων, τὰ ὁποῖα τοῦ ὑπεμνήσθησαν, διὰ νὰ συναγάγῃ, ὡς ἐλεύθερος πολίτης αὐτός, τὰ ἰδικὰ του πλέον συμπεράσματα, νὰ δώσῃ τὰς ἰδικὰς του ἀπαντήσεις. Διότι **ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν θεμάτων, ἐφ' ὅσον ἔχομεν, καὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν, πολίτευμα δημοκρατικόν, ἐπιβάλλεται ὁ καθεὶς νὰ ἔχῃ αὐτονόμως ἐσχηματισμένην γνώμην καὶ ὄχι νὰ σύρεται εἰς τὸ ἄρμα τοῦ σκοταδισμοῦ τῶν μὲν, ἢ τῆς ὀλεθρίας **δημαγωγίας** τῶν δέ, ἢ τῆς ἀκατασχέτου **κενολογίας** πεφυσιωμένων ἀνεγκεφάλων** (πρωτοφανοῦς τούτου συννοθυλεύματος πάσης προελεύσεως καὶ τοποθετήσεως), ἢ νὰ γίνεται θῦμα τῆς, ἐνδεχομένως **ἐξηγορασμένης, ἐνδοτικότητος καὶ ὑποχωρητικότητος ἄλλων !** Θὰ πρέπει δηλαδὴ ὁ **κάθε Ἕλλην πολίτης νὰ καταστῇ συνειδητὸς φορεὺς καὶ ὡς τοιοῦτος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Πατρίδος του.** Διότι καὶ πάλιν ἢ ἐκ τῆς σοφίας τῶν προγόνων μας προερχομένη κατευθυντήριος ὁδηγία ἐπιτάσσει : «Πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιούμεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἶρειν, οὗτος ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῇ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον» (**ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ, Περὶ τῆς πρὸς Λακεδομονίους εἰρήνης, 41,** βλ. τὸ κείμενον παρ' ἡμῖν εἰς τὴν ἔκδοσιν

ΠΑΠΥΡΟΥ, μετὰ μεταφράσεως καὶ εἰσαγωγῆς Κ.Θ. Ἀραποπούλου, (1975), σελ.132).

Πορεία ἐθνικοῦ ὀλέθρου.

46.- Τὸ τελικὸν πάντως καὶ τῆς ἀνωτέρω ἀναπτύξεως συμπέρασμα εἶναι, διὰ τὸν γράφοντα, ὅτι ἡ πολιτικὴ, τὴν ὁποίαν ἐπισήμως ἀπὸ ἐτῶν ἤδη πολλῶν, ὑφ' ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, ἠκολουθήσαμεν καὶ ἀκολουθοῦμεν ἐπὶ τῶν καιριῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων, εἶναι πορεία ὀλέθρου, τῆς ὁποίας καὶ καθημερινῶς γενόμεθα τοὺς πικροὺς καρποὺς, μὲ τὴν θέσιν μας καθημερινῶς χειροτερεύουσιν καὶ μὲ ἐπικείμενον τὸν κίνδυνον νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀνεπανόρθωτον. Ἐὰν δὲν ἀφυπνισθοῦμε καὶ ἐγκαίρως δὲν ἀνανήψουμε.

Ἄξιωσις δημοψηφίσματος.

47.- Ὁ ὄντως Μέγας Ἐλευθέριος Βενιζέλος, σύμβουλος τότε (Υπουργός) Δικαιοσύνης τῆς Κρητικῆς Πολιτείας, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ξένων, τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἔχοντα διορισθῆ Ἵπατον Ἀρμοστὴν τῆς Κρήτης, τὸν πρίγκιπα Γεώργιον, διεκδικοῦντα δι' ἑαυτόν, ὡς οἰκογενειακὴν του ὑπόθεσιν, τὴν διαχειρίσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, δηλαδὴ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἑλλάδα, τοῦ εἶπε : «Ὡς ἓνας ἐκ τῶν τριακοσίων χιλιάδων Κρητῶν δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμά μου, ὥστε μόνος σεῖς νὰ ρυθμίζετε αὐτοβούλως τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου μου».

Ἐ ἐνοὶ ἀρμοσταὶ σήμερον ὑπάρχουν διὰ τὴν Πατρίδα μας πολλοί ! Ἀκούουν εἰς τὰ ὀνόματα Βάνς, Ὅουεν, Βάντερ Στούλ, Μπουῦτρος Μπουῦτρος Γκάλι, κλπ., κλπ., ἢ τὰ ἐπισημότερα Κρίστοφερ, Ζυπέ, Κίνκελ, κλπ., κλπ. Πρὸς αὐτοὺς δὲν ἀπευθύνομαι, πρῶτον, διότι δὲν μὲ συνδέει μὲ τοὺς κυρίους αὐτοὺς καμμία σχέσις μισθοφορίας, καὶ δεύτερον, διότι κάτι τέτοιο θὰ ἦτο περιττόν, ἀφοῦ, ἡ παιδεία καὶ ἡ νοσοτροπία τοὺς τοὺς καθιστᾷ ἀνικάνους νὰ κατανοήσουν λόγους ἑλληνικοὺς !

Ἄπευθύνομαι, λοιπόν, μόνον πρὸς Ἕλληνας, τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς Πατρίδος μου, τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς, καὶ ἀναπαράγων, ἐλαφρῶς τροποποιουμένους διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σημερινῶν περιστάσεων, τοὺς ἀνωτέρω λόγους τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, λέγω μὲ τὴν σειρὰν μου πρὸς αὐτούς : «Ὡς ἓνας ἐκ τῶν δέκα ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων τοῦ ἑλληνικοῦ μας κράτους, τὸ ὁποῖον οἱ πατέρες μας μὲ αἷμα καὶ ἀπροσμετρήτους θυσιάς κατάρθωσαν, εἰς πείσμα τῶν συνεχῶν ραδιουργιῶν τῶν ἰδίων «φίλων» καὶ «συμμάχων» μας, νὰ δημιουργήσουν καὶ ὡς ἓνας ἐκ τῶν δέκα πέντε ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων τῆς οἰκουμένης, δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμά μου, ὥστε μόνον σεῖς νὰ ρυθμίζετε αὐτοβούλως τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου μου.

ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Καὶ συγκεκριμένως : δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπεμπολήσετε τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα τῆς Μακεδονίας. δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψετε τοὺς βορειοηπειρώτας ἀδελφούς μας καὶ τὴν μετὰ τὸσους ἀγῶνας ἐπιτευχθεῖσαν αὐτονομίαν των, οὔτε τὸ ἐκκρεμὲς αἴτημα τῆς ἐνώσεως τῆς Βορείου Ἡπείρου μὲ τὴν Ἑλλάδα· δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπεμπολήσετε τὴν ἐθνικὴν μας κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς, κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, ἐκ δώδεκα ναυτικῶν μιλίων αἰγιαλίτιδος ζώνης τόσον τῆς ἠπειρωτικῆς χώρας, ὅσον καὶ ὄλων τῶν νησιῶν μας, Αἰγαίου καὶ Ἰονίου πελάγους· δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τὸ δικαίωμα νὰ προέλθετε εἰς οἰανδήποτε διαπραγματεύσιν ἢ παραχώρησιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως μὲ τὴν Τουρκίαν, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἀπομακρυνθοῦν τὰ στρατεύματά της κατοχῆς ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν Κύπρον. **Δὲν σᾶς ἐκχωρῶ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ !**.

Καὶ τότε ; Τὴν λύσιν προσφέρει καὶ πάλιν ὁ Ἄνδοκίδης, εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἀνωτέρω περικοπῆς, ἀλλὰ καὶ τέλος, τοῦ λόγου του : «**Μέμνησθε μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ τοιαῦτα, ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει**».

Ζητῶ, λοιπόν, ὡς Ἕλλην πολίτης δημοψήφισμα, διὰ νὰ προβληματισθῆ καὶ συμμετάσχη ἀληθινὰ ὀλόκληρος ὁ λαὸς εἰς τὴν χάραξιν τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς ἐπὶ τῶν καιρίων ἐθνικῶν μας θεμάτων. **Διὰ νὰ καθορίση ἀληθινὰ ὁ ἴδιος ὁ λαὸς τὴν τύχην του**.

Οἱ ὑπεύθυνοι, ὅσοι ἔχουν ὄντως **δημοκρατικὴν** ὄχι μόνον τοποθέτησιν (αὐτὸ ἢμπορεῖ νὰ γίνεταί καὶ μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι !) ἀλλὰ καὶ **συνείδησιν**, ὅσοι **σέβονται ὄντως τὴν ἐθνικὴν καὶ λαϊκὴν κυριαρχίαν**, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιλέξουν εἰς τὴν τιμίαν αὐτὴν πρότασιν· καί, πρὸ παντὸς, τίποτε νὰ φοβηθοῦν !...

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης.
Νέα Πεντέλη, 19η Μαρτίου 1995.